

49ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ

ΣΑΝΤΡΑ ΚΟΡΒΕΛΟΝΙ, ΜΕΛΙΣΑ ΛΕΟ, ΑΡΤΑ ΝΤΟΠΡΟΣΙ

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου 2008
Αρ. φύλλου 231

Έκδοση του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Fischer

SAVOIR VIVRE.
SAVOIR BOIRE. SAVOIR... *Voir*

ORIGINE STRASBOURG
Biere Blonde Speciale d' Alsace

Απολαύστε υπεύθυνα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του Γρηγόρη Μαυρομάτη

Τί ωραίο μεσημεριανό φαγητό το χθεςινό! Μετά ένας εσπρέσο και βόλτα στα μαγαζιά να ψάχνω χριστουγεννιάτικα! Μ' αρέσει να κάνω βόλτα όταν τα καταστήματα είναι κλειστά.

Εκείνη την ώρα επέστρεφε από την εκδρομή του στη Βεργίνα ο Oliver Stone. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής είχε για παρέα, μεταξύ άλλων, τον πρόεδρο του Φεστιβάλ, Γιώργο Χωραφά με τη σύζυγό του και την καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ, Δέσποινα Μουζάκη. Την ξενάγηση καθ' οδόν ανέλαβε ο έμπειρος ξεναγός Κωνσταντίνος Σφήκας.

Στην Βεργίνα τούς περίμενε η κυρία Αγγελική Κοταρίδη, επί σειρά ετών βοηθός του Μανώλη Ανδρόνικου στην ανασκαφή της Βεργίνας και σήμερα αρμόδια για τον αρχαιολογικό χώρο και το Μουσείο των Αιγών (Βεργίνας). Η κυρία Κοταρίδη, ανέλαβε την ξενάγηση του σκηνοθέτη. Ανέβηκαν στο θέατρο, επισκέφθηκαν το Μουσείο των βασιλικών τάφων, με την έκθεση θησαυρών όπως πανοπλίες, τα χρυσά εκθέματα πάνω σε αυτές, όπλα. Σε μια υπέροχη στιγμή ο κύριος Stone είπε στην κυρία Κοταρίδη «Είσαι η Ολυμπιάδα μου, γέννησες ένα πολύ ωραίο παιδί!» (εννοώντας τον Μέγα Αλέξανδρο). Στο τέλος της ξενάγησης, όλοι τους απόλαυσαν μία χαλαρή κουβέντα πίνοντας ένα ζεστό καπουτσίνο.

Την ίδια περίπου ώρα στο Ολύμπιον τελείωσε η προβολή της ταινίας *O θόρυβος των άλλων γύρω μας* του γάλλου Diastème και ακολούθησε ένα σύντομο Q&A. «Χαίρομαι που είμαι στην Ελλάδα. Η ταινία μου μιλάει για τα συναισθήματα και την τέχνη. Δεν ξέρω αν εφεύρατε τα συναισθήματα, αλλά εφεύρατε σίγουρα την τέχνη» είπε ο σκηνοθέτης και ο κόσμος τον καταχειροκρότησε!

Οι άνθρωποι από το Γραφείο Τύπου γι' άλλη μια φορά επί ποδός, αφού στην ίδια αίθουσα του Ολύμπιον ακολουθούσε μία ακόμη τιμητική εκδήλωση. Αυτή του βραβευμένου με

τρία Όσκαρ Oliver Stone. Σε αυτό το γεγονός, από τον πολιτικό κόσμο, ήταν παρόντες ο Υπουργός Μακεδονίας Θράκης, Μαργαρίτης Τζίμας, ο Πρόξενος της Αμερικής στη Θεσσαλονίκη, Χόιτ Γι και ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Βασίλης Παπαγεωργόπουλος. Στην έκτη σειρά είδαμε και τον Μανώλη Ρασούλη.

Ακολούθησε η προβολή της τελευταίας ταινίας του αμερικανού δημιουργού, με τίτλο *W*, κι έπειτα ένα σύντομο Q&A με τον Stone καθισμένο στην σκηνή να απαντάει στις ερωτήσεις και να καταχειροκροτείται. Φεύγοντας, δέχτηκε να φωτογραφηθεί με fans του έξω από το Ολύμπιον κι έπειτα απόλαυσε ένα night city tour. Αφού τελείωσε η βόλτα στην πόλη με το αυτοκίνητο, προτίμησε να ξεκουραστεί στο ξενοδοχείο του, ενόψει του αυριανού υπερατλαντικού ταξιδιού του.

Στις δέκα και μισή το βράδυ και ο Terence Davies δειπνήσε στο Αγιολί, όπου και δοκίμασε άριστα ραφιναρισμένες ελληνικές γεύσεις.

Κι ενώ η νύχτα περνούσε, όλοι περίμεναν την μουσική έκπληξη της φετινής διοργάνωσης, τη θρυλική μπάντα Baobab από τη Σενεγάλη. Με ήχους mambo, afropop, latin jazz, afroclub και reggae γέμισε ο κατάμεστος Μύλος χθες το βράδυ. Το κέφι και η θερμοκρασία (Αφρική γίναμε-χα!) ανέβηκαν και οι παρόντες θα έχουν να θυμούνται τα καλύτερα!

Η Πέμπτη μάς επιφύλαξε μία ευχάριστη καιρική έκπληξη για όσους η μουντάδα και η βροχή δεν είναι το αγαπημένο τους ντεκόρ. Ήλιος, ήλιος και ήλιος παντού! Μέσα η ομπρέλα, έξω τα γυαλιά ηλίου και τρέχω για λιμάνι. Στην Αποθήκη 1, με περίμενε ένα ιδιαίτερος emotional masterclass του σπουδαίου Βρετανού σκηνοθέτη Terence Davies.

Το «Χρυσό Κορίτσι» Υβόννη Μαλτέζου εθεάθη να περπατάει στην προβλήτα, η Ευδοκία Ρουμελιώτη στο masterclass του Davies και η τραγουδίστρια Ευσταθία στην Αποθήκη Γ'. Επίσης, στον

επάνω όροφο της Αποθήκης Γ' κυκλοφορούσε η πάντα κούκλα Μαρία Τσομπανάκη.

Στον κάτω όροφο και λίγο αργότερα δόθηκε η συνέντευξη τύπου της ΕΡΤ. Στο πάνελ οι κύριοι Παναγόπουλος, Γόντικας, Σπηλιόπουλος και Ιωαννίδου, οι οποίοι επιβεβαίωσαν τη μόνιμη στήριξη της ΕΡΤ στον θεσμό του Φεστιβάλ. Στον ίδιο χώρο, ακολούθησε η συνέντευξη τύπου της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ).

Στην αίθουσα Stavros Tornes έγινε η πρώτη προβολή της ταινίας *Το Γάλα*, παρουσία της συζύγου του προξένου της Τουρκίας, κυρίας Abacı. Πρόκειται για μία φιλόδοξη γαλλογερμανοτουρκική συμμαραγωγή.

Περπατώντας στο πλακόστρωτο του λιμανιού, πήρε το αυτί μου τη συζήτηση μιας παρέας επώνυμων κουλτουριάληδων της πόλης και την μεταφέρω αυτολεξεί: - «Μπορούμε να κανονίσουμε κάτι για την Παρασκευή το βράδυ»;, ρωτάει η μία κυρία της παρέας. - «Ναι, αλλά κάτι ποιοτικό», αποκρίνεται η άλλη. - «Τότε να πάμε στην Ελένη Πέτα που έρχεται στον Μύλο». Φαντάζομαι ότι αν αποφασίσετε να πάτε κι εσείς, θα συναντήσετε πολύ κόσμο κι όχι μόνο επώνυμους κουλτουριάρηδες!

GIRLS TALK

ΣΑΝΤΡΑ ΚΟΡΒΕΛΟΝΙ, ΜΕΛΙΣΑ ΛΕΟ, ΑΡΤΑ ΝΤΟΠΡΟΣΙ

Όσα λένε οι γυναίκες μεταξύ τους

Το ραντεβού δόθηκε για τις 20:30. Αν και λένε πως οι γυναίκες είναι εκείνες που πάντα καθυστερούν, ήμασταν όλες στην ώρα μας. Ποτό ή φαγητό; Ήταν η απορία που κυριάρχησε στα πρώτα λεπτά της συνάντησης. Καταλήξαμε στο φαγητό. Άλλωστε, στη Θεσσαλονίκη βρισκόμαστε. Σε σύντομο χρονικό διάστημα μαζί με τις ηθοποιούς Άρτα Ντοπρόσι, Σάντρα Κορβελόνι και Μελίσα Λέο, που ήρθαν ως προσκεκλημένες του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, βρεθήκαμε να συζητάμε εν μέσω γκουρμέ πιάτων και λευκού κρασιού. Δεν άργησα να τις κατατάξω σ' αυτές τις φίλες που μας ξεσηκώνουν, μας ενθουσιάζουν και μας κάνουν να συζητάμε ατελείωτα. Τι κι αν η κουβέντα μας περιείχε ολίγον τι από γαλλικά, βραζιλιάνικα και «σπασμένα» αγγλικά. Τι και αν ο μικρός Ορλάντο διεκδικούσε την προσοχή της μητέρας του, της Σάντρα.

Το σινεμά

Μελίσα Λέο (η αμερικανίδα ηθοποιός ήρθε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για να παρουσιάσει την νέα της ταινία *Frozen River* σε σκηνοθεσία του Κάρννεϊ Χαντ ενώ έχει πολλά φιλμ στο ενεργητικό της όπως, μεταξύ άλλων, τις *Τρεις ταφές του Μελκιάδου Εστράδα* και τα 21 *Γραμμάρια*): Για πολύ καιρό το Χόλιγουντ, η λεγόμενη βιομηχανία του Λος Άντζελες, είχε το προνόμιο να γυρίζονται εκεί ταινίες από όλο το κόσμο. Αλλά αυτό σταδιακά αλλάζει και σε πέντε χρόνια όλοι θα δουν αυτό που βλέπω και εγώ τώρα. Γυρίζονται πλέον πολλές ανεξάρτητες παραγωγές παντού και από ανθρώπους διαφορετικών εθνικοτήτων. Η διάδοση του ίντερνετ έχει παίξει πολύ σημαντικό ρόλο. Όλοι γινόμαστε μια μεγάλη κινηματογραφική παρέα. Οι Βραζιλιάνοι συνεργάζονται με τους Αμερικάνους, οι Κινέζοι με τους Ευρωπαίους...

Άρτα Ντοπρόσι (η συγκινητική πρωταγωνίστρια της τελευταίας ταινίας των αδερφών Νταρντέν, *Η σιωπή της Λόρνα*. Η ηθοποιός που κατάγεται από το Κόσσοβο, στα 27 της έχει ήδη στο βιογραφικό της αρκετές ταινίες, απορρίπτοντας πλέον τον χαρακτηρισμό της... νέας ηθοποιού): Συμφωνώ με τη Μελίσα. Είμαστε όλοι πολίτες αυτού του κόσμου. Ο πλανήτης μπορεί να είναι μεγάλος αλλά το σινεμά μάς ενώνει ανεξάρτητα από την καταγωγή μας. Βλέπουμε πώς δημιουργοί από άλλες χώρες εργάζονται και αποτυπώνουν τις ιστορίες τους στο σινεμά και αυτό είναι κάτι μαγικό. Για παράδειγμα λάτρεψα το φιλμ *Η επίσκεψη της μπάντας* του ισραηλινού Έραν Κόλιριν. Κέρδισε τρία βραβεία στις Κάννες και δεν ξέρω αν για εσάς σημαίνει κάτι, αλλά είναι ταινίες που εγώ θα ήθελα να βλέπω συχνά.

Σάντρα Κορβελόνι (η βραζιλιάνικη πρωταγωνίστρια του *Linha de Passe* του Βάλτερ Σάλες που απέσπασε το τίτλο της καλύτερης ερμηνείας στο περασμένο φεστιβάλ Καννών. Εκτός από το σινεμά έχει και μεγάλη προϋπηρεσία στο θέατρο): Δεν ξέρω τι θα συμβεί στο μέλλον στο χώρο του κινηματογράφου. Πάντα με ενδιέφερε το παρόν. Λατρεύω το σινεμά, βλέπω

άπειρες ταινίες και πιστεύω πως πριν το 1950 το σινεμά, ειδικά στην Βραζιλία, ήταν πεθαμένο. Τώρα οι σκηνοθέτες, οι ηθοποιοί, οι παραγωγοί είναι πολύ δημιουργικοί. Με λίγα λεφτά κάνουν υπέροχα φιλμ. Η βιομηχανία του κινηματογράφου δίνει πολλά λεφτά στους σταρ, ενδιαφερόμαστε για τη ζωή τους και χάνουμε το νόημα του κινηματογράφου. Αυτό είναι το σύστημα του καπιταλισμού και πρέπει να αλλάξει. Υπάρχουν πολλοί που ασχολούνται με το σινεμά και απλά βγάζουν όσα χρειάζονται για να επιβιώσουν αλλά αυτοί είναι και οι πιο δημιουργικοί. Μου αρέσουν τα εναλλακτικά φεστιβάλ Κινηματογράφου, όπως εδώ στη Θεσσαλονίκη, τη Βραζιλία ή το Παρίσι που μπορώ να γνωρίσω και να επικοινωνήσω με τέτοιους ανθρώπους. Ανθρώπους που έχουν διαφορετική κουλτούρα από τη δική μου και νέες ιδέες.

Άρτα Ντοπρόσι: Συναντάμε ανθρώπους που διαφορετικά δεν θα είχαμε την δυνατότητα να τους γνωρίσουμε και μιλάμε μαζί τους για σινεμά. Αυτό είναι θαυμάσιο!

Μελίσα Λέο: Προσωπικά, με ενδιαφέρει μια ταινία να είναι καλή. Συμφωνώ με τη Σάντρα ότι δίνονται πολλά λεφτά για τους μεγάλους σταρ και δυστυχώς υπάρχουν τόσες αξιολογές ανεξάρτητες παραγωγές που δεν μπορούν να βρουν το δρόμο τους.

Ωστόσο, πάντα θα υπάρχουν και ιστορίες που πρέπει να τις διηγηθούν γυναίκες. Πάντα θα υπάρχουν σκηνοθέτες που ενδιαφέρονται για τις γυναίκες. Γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας και περισσότερων κιλών. Με λίγα λόγια, γυναίκες διαφορετικές που σπάνε το κατεστημένο. Αλλά και πάλι όλα είναι business. Οι απαιτήσεις αλλάζουν διαρκώς. Το βλέπω και στην αμερικάνικη τηλεόραση για την οποία έχω εργαστεί χρόνια. Πλέον επιλέγουν για τους βασικούς ρόλους γυναίκες που είναι άνω των τριάντα και παντρεμένες. Δείτε το *Desperate Housewives*. Αλλά όλες τους δουλεύουν σκληρά. Πολύ σκληρά. Έχω δει μέχρι μητέρα και κόρη να υποδύονται και στην οθόνη τη μητέρα και κόρη.

είναι έγκυος στο πέμπτο παιδί της ενώ τα τέσσερα αγόρια της προσπαθούν μάταια να ξεφύγουν. Ο Βάλτερ Σάλες μαζί με την Ντανιέλα Τόμας –σκηνοθέτησαν μαζί την ταινία– δουλεύουν πάντα ακούραστα και είναι κάτι που θαυμάζω σε αυτούς. Άλλωστε, είναι καλοί άνθρωποι και καλοί σκηνοθέτες. Επομένως μόνο ενδιαφέρουσες ταινίες μπορούν να κάνουν. Το Σάο Πάολο είναι μια δύσκολη πόλη για να γυρίσεις ταινία. Υπάρχει μεγάλη εγκληματικότητα και βία σε καθημερινή βάση.

Μελίσα Λέο: Την ταινία *Frozen River* σκηνοθετεί ένας πρωτοεμφανιζόμενος δημιουργός, ο Κάρτνεϊ Χαντ. Μας πήρε τρία χρόνια για να βρούμε τα χρήματα να κάνουμε το

Οι ρόλοι

Σάντρα Κορβελόνι: Μπορεί να έχω αρκετά χρόνια στο χώρο αλλά νιώθω σαν να ξεκινάω τώρα. Δένε ότι οι καλύτεροι ρόλοι πηγαίνουν στα νέα κορίτσια, 20-25 χρονών, αλλά δεν νομίζω πως είναι αλήθεια. Πολλές καταφεύγουν στην πλαστική χειρουργική για να διατηρηθούν νέες και όμορφες αλλά συνήθως το αποτέλεσμα είναι εντελώς... πλαστικό. Οι ρυτίδες δείχνουν ωριμότητα και ο κινηματογράφος χρειάζεται την ωριμότητα. Υπάρχουν βέβαια γνωστές πρωταγωνίστριες που διατηρούνται νέες και αδύνατες και πραγματικά τις ζηλεύω. Το πρόσωπο τους μοιάζει σαν εκείνο που έχουν τα μωρά.

Μελίσα Λέο: Αυτή είναι η show business. Οι άνθρωποι που δίνουν τα λεφτά στους σταρ είναι και αυτοί που τους επιβάλλουν να έχουν μια συγκεκριμένη εμφάνιση. Όπως και να το κάνουμε, τα μεγάλη στήθη πουλάνε! Σταδιακά, η κατάσταση αλλάζει και αυτό γιατί οι άνθρωποι του σινεμά θέλουν κάτι διαφορετικό.

Σάντρα Κορβελόνι: Θέλουν κάτι διαφορετικό γιατί και εμείς αλλάζουμε. Θέλουν να κάνουν τέχνη. Εμείς θέλουμε να κάνουμε τέχνη και το κοινό θέλει να δει κάτι αξιόλογο. Μετά βέβαια, είναι τα περιοδικά και τα εξώφυλλα. Πολλές φορές βλέπω τον εαυτό μου σε αυτά και αναρωτιέμαι αν είμαι εγώ! Το... photoshop κάνει πολύ καλή δουλειά, μοιάζεις με πορσελάνη. Οι σκηνοθέτες θέλουν να δουν κάτι τέτοιο και στη μεγάλη οθόνη αλλά είναι αδύνατο.

Άρτα Ντοπρόσι: Τι να πω εγώ; Είμαι μικρή ακόμα...

Μελίσα Λέο: Μην ξεχνάμε ότι το σινεμά ήταν πάντα ένας κόσμος για άνδρες. Κανείς δεν το αμφισβητεί. Μία από τις αρχαιότερες θεωρίες άλλωστε που εδώ και χρόνια κυκλοφορεί γύρω από τη μυθολογία του Χόλιγουντ, λέει ότι οι γυναίκες ηθοποιοί δυσκολεύονται να βρουν καλούς ρόλους διότι οι συγγραφείς και οι σεναριογράφοι ασχολούνται περισσότερο με το ανδρικό φύλο.

Οι σκηνοθέτες

Άρτα Ντοπρόσι: Οι αδερφοί Νταρντέν είναι καταπληκτικοί. Συνεργάστηκα μαζί τους *στη σιωπή της Λόρνα*. Ρωτάνε τη γνώμη σου για το ρόλο καθώς δεν σου αποκαλύπτουν τα πάντα από την αρχή, σε αφήνουν να χτίσεις τον χαρακτήρα μόνη σου και σε κάνουν να έχεις αυτοπεποίθηση που είναι πολύ σημαντικό, ειδικά για μένα που ήμουν πολύ αγχωμένη στα γυρίσματα. Υποδύθηκα μια Αλβανή μετανάστρια στο Βέλγιο που ετοιμάζεται να κάνει ένα λευκό γάμο, με σκοπό να εξυπηρετήσει τους στόχους ενός Ρώσου μαφιόζου. Νομίζω ότι είναι μία χαρακτηριστική ευρωπαϊκή ιστορία. Είναι η ιστορία του μετανάστη που θέλει να αρχίσει μία καινούρια ζωή, μία καλύτερη ζωή. Είχα διπλό άγχος γιατί έπρεπε να μάθω και γαλλικά αλλά τόσο ο Δικ όσο και ο Ζαν Πιέρ, με ηρέμησαν πολύ και όλα πήγαν καλά. Λατρεύω να δουλεύω μαζί τους.

Σάντρα Κορβελόνι: Ο Βάλτερ Σάλες είναι πολύ δημιουργικός. Ήρεμος και ομιλητικός. Το *Linha de passe* είναι η ιστορία μιας φτωχής οικογένειας που ζει στα γκέτο του Σάο Πάολο, χωρίς πατέρα. Η μητέρα

φιλμ, ενώ τα γυρίσματα διήρκησαν μόνο 24 μέρες. Υποδύομαι μια ανύπαντρη μητέρα που ζει σε ένα τροχόσπιτο στα σύνορα Ηνωμένων Πολιτειών-Καναδα. Γνωρίζει μια άλλη ανύπαντρη μητέρα και ενώ στην αρχή δεν τα πηγαίνουν και πολύ καλά, καταλήγουν να βοηθούν μετανάστες που προσπαθούν να μπουν παράνομα στις ΗΠΑ. Είναι μια ιδιαίτερη ιστορία για ανθρώπους που επιβιώνουν με σκληρό τρόπο. Για ανθρώπους που μένουν στην αφάνεια. Είναι πολύ ενδιαφέρον να δουλεύω με νέους σκηνοθέτες που αγγίζουν θέματα καθημερινά και ανθρώπινα με ένα απλό τρόπο...

Ο Ορλάντο άρχισε να νυστάζει. Η Σάντρα Κορβελόνι έκανε την αρχή για να φύγει και μαζί της είπαν να αποχωρήσουν η Άρτα Ντοπρόσι και η Σάντρα Κορβελόνι. Όλες ανανεώσαμε το ραντεβού μας για αύριο, στην προβολή κάποιων ταινιών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΙΟΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον και με συγκρατημένη αισιοδοξία, ο Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου (ΕΚΚ), Γιώργος Παπαλιός, μιλά για τους στόχους του επόμενου έτους και ελπίζει ότι μέσα από την παγκόσμια οικονομική κρίση υπάρχει ελπίδα να αναγεννηθεί ο κινηματογράφος, όπως συνέβη μετά το κραχ του 1929.

Πως κρίνετε τη φετινή παραγωγή των ελληνικών ταινιών;

Φέτος χρηματοδοτήσαμε 28 μεγάλου μήκους ταινίες, δέκα ταινίες τεκμηρίωσης, και δέκα μικρού μήκους, γεγονός που υποδεικνύει ότι η παραγωγή το 2008 είναι σαφώς μεγαλύτερη από αυτή του 2007. Βέβαια, για να πει κανείς εάν το αποτέλεσμα είναι το επιθυμητό, πρέπει να δούμε τις ταινίες σε βάθος χρόνου. Δεδομένου λοιπόν, ότι συνήθως οι ταινίες διακρίνονται σε εμπορικές και καλλιτεχνικές, πρέπει να δει κανείς οι μεν τι ανταπόκριση θα έχουν στις αίθουσες και οι δε, πως θα τα πάνε στα φεστιβάλ. Βέβαια, υπάρχουν και ταινίες που καταφέρνουν και τα δύο όπως ο *Ελ Γκρέκο* που έκοψε πάρα πολλά εισιτήρια και πήγε και σε πολλά φεστιβάλ, αλλά αυτό είναι η εξαίρεση. Σε κάθε περίπτωση, για εμάς είναι εξίσου σημαντικό να πηγαίνει μία ταινία σε 20-30 φεστιβάλ και να αντιπροσωπεύει τη χώρα μας. Άλλωστε, υπαγόμαστε στο Υπουργείο Πολιτισμού και παράγουμε πολιτισμό. Αν ήταν να παράγουμε μόνο εμπορικές ταινίες, ο κινηματογράφος έπρεπε να ανήκει στο Υπουργείο Εμπορίου, όπως ίσχυε παλαιότερα.

Το πρόγραμμα ψηφιοποίησης ελληνικών ταινιών ολοκληρώθηκε;

Βεβαίως, και είναι ένα τεράστιο έργο. Για μένα, είναι το πιο σημαντικό έργο που κάναμε ως διοίκηση. Ψηφιοποιήσαμε 200 μεγάλου μήκους ταινίες συνολικής διάρκειας 300 ωρών. Πρόκειται για ταινίες από καταβολής του ελληνικού κινηματογράφου έως το 2001. Κυρίως είναι παραγωγές του ΕΚΚ αλλά όχι μόνο. Σε κάθε περίπτωση, είναι αντιπροσωπευτικές ταινίες όλων των Ελλήνων σκηνοθετών. Δεν υπάρχει Έλληνας σκηνοθέτης που να μην έχει τουλάχιστον μία ταινία.

Που μπορούμε να βρούμε αυτό το υλικό;

Από την επόμενη εβδομάδα όλο το υλικό θα βρίσκεται στο www.gfc/digital. Ο καθένας θα μπορεί να βλέπει σκηνές από αυτές τις ταινίες, να διαβάζει τα ζενερίκ, να κατεβάζει την αφίσα και να την τυπώνει, να βλέπει φωτογραφίες από την ταινία και, χάρη στα κείμενα που έγραψε ο Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, να έχει ολοκληρωμένη πληροφόρηση για το ποια είναι η κάθε ταινία. Μάλιστα, όταν ολοκληρωθεί το έργο, θα μπορεί ο καθένας με μία πιστωτική κάρτα να βλέπει όλη την ταινία.

Τα νέα γραφεία του ΕΚΚ που βρίσκονται και πότε θα μεταφερθείτε;

Θα έχουμε μετακομίσει μέχρι το τέλος του έτους. Τα νέα γραφεία μας είναι στον πεζόδρομο της Αρεοπαγίτου, πράγμα που σημαίνει ότι θα βλέπουμε τον Παρθενώνα και θα μας εμπνέει. Είναι ένα διώροφος χώρος 900 τ.μ., διαμορφωμένος όπως

ακριβώς τον θέλουμε, ενώ στο υπόγειο θα μεταφερθεί η αποθήκη μας. Αλλά θα φτιάξουμε και ένα ψηφιακό κινηματογράφο 50 θέσεων. Φανταστείτε ότι τόσα χρόνια είμαστε σε τέσσερις χώρους και δε χωράμε. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι το κόστος των νέων γραφείων, είναι ακριβώς το ίδιο με όσα πληρώναμε τόσα χρόνια.

Ποιοι είναι οι στόχοι του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου για το 2009;

Έχουμε εγκρίνει ταινίες αξίας 7.500.000€. Αυτό που είναι πολύ σημαντικό, είναι ότι οι ταινίες που θα έρθουν του χρόνου στο Φεστιβάλ θα είναι ταινίες νέων δημιουργών. Πρέπει να δώσουμε περισσότερες ευκαιρίες στα νέα παιδιά. Γι' αυτό άλλωστε, ο καινούργιος κανονισμός θα προσβλέπει χρηματοδότηση τριών ταινιών νέων δημιουργών. Ακόμη ένας στόχος είναι ασφαλώς ο καινούργιος νόμος που θα ανακοινώσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Μιχάλης Λιάπης

αλλά και ο νέος κανονισμός του ΕΚΚ, ο οποίος κινείται προς την ενίσχυση της συγγραφής καλύτερων σεναρίων και την απλοποίηση των διαδικασιών. Επίσης, πλέον έχουμε κωδικό στον κρατικό προϋπολογισμό, γεγονός που εξασφαλίζει την ετήσια χρηματοδότησή μας και μέσω αναπτυξιακών νόμων και άλλων πολιτικών, σταδιακά θα έχουμε όλο και περισσότερα χρήματα. Κάτι ακόμη που θεωρώ εξίσου σημαντικό ως στόχο, είναι η θεσμοθέτηση του Film Commission, το οποίο τώρα λειτουργεί πιλοτικά. Σε αυτή την πρώτη φάση, έχει ήδη σπουδαίο έργο να επιδείξει και η ανάγκη θεσμοθέτησής του είναι επιτακτική.

Είστε αισιόδοξος για το μέλλον;

Ασφαλώς και είμαι αισιόδοξος. Βέβαια τα πράγματα λόγω της οικονομικής κρίσης είναι πιο μαύρα από όσο μπορεί να φανταστεί κανείς. Το ελπιδοφόρο όμως είναι ότι η μεγάλη άνθηση του αμερικανικού κινηματογράφου ήρθε μετά το κραχ του 1929. Διότι, ο κόσμος πάντα θέλει να μπαίνει σε μία κινηματογραφική αίθουσα και να μαγεύεται από αυτό που βλέπει, να ξεχνά, να ονειρεύεται, να ταξιδεύει και χάρη σε αυτή τη μαγεία του κινηματογράφου, να συνεχίσει να ελπίζει.

ΜΑΪΚΛ ΟΝΤΑΝΤΖΕ

ΑΝΑΖΗΤΩ ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Ο ποιητής και συγγραφέας Μάικλ Οντάντζε, βραβευμένος με το Booker, είναι ένας από τους μείζονες σύγχρονους λογοτέχνες και βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη με την ιδιότητα του Προέδρου της Κριτικής Επιτροπής του φετινού Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Στη συζήτηση που είχαμε μαζί του, μας μίλησε για τη σχέση λογοτεχνίας και κινηματογράφου.

Παραδοσιακά, η κριτική διχάζεται: είναι το σινεμά πρωτίστως τέχνη εικαστική ή αφηγηματική; Πρόγονός του είναι η ζωγραφική ή το μυθιστόρημα;

Έχουμε εξαιρετικά φιλμ που είναι απολύτως λεκτικά –δείτε για παράδειγμα τον Ρομέρ. Κι από την άλλη, υπάρχει και το σινεμά της παράδοσης του Ταρκόφσκι. Το σινεμά είναι υβρίδιο.

Πόσο διαφορετικά γράφουμε λογοτεχνία μετά τη διάδοση του κινηματογράφου;

Τελείως διαφορετικά. Η επίδραση του κινηματογράφου στη λογοτεχνία υπήρξε καταλυτική. Πάρτε το *Χωρίς ανάσα* του Γκοντάρ: το μοντάζ αυτής της ταινίας διέγραψε μονομιάς όλα όσα μας δίδαξε η παραδοσιακή λογοτεχνία για τη σύνδεση των επιμέρους επεισοδίων. Κάθε φορά που ο Τόμας Χάρντι στέλνει έναν χαρακτήρα στο εξοχικό του, γράφει τέσσερις σελίδες για το πώς έφτασε ως εκεί. Ο Γκοντάρ καταργεί αυτή τη διαδικασία: τη μια στιγμή οι ήρωες είναι στο κρεβάτι και την άλλη πίνουν στο μπαρ. Αυτό είναι ένα απλό παράδειγμα για την επίδραση που άσκησε το σινεμά στη λογοτεχνία. Και το αναφέρω ως κάτι αρνητικό. Πλέον, δεν μπορεί κανείς να διαβάσει τα μυθιστορήματα του 19ου αιώνα, γιατί έχει συνηθίσει στην ταχύτητα του κινηματογράφου.

Αλλά δεν είναι όλος ο κινηματογράφος έτσι.

Ασφαλώς, και πάρτε για παράδειγμα τον Αντονιόνι. Παρουσιάζεται όμως το πρόβλημα ότι το σινεμά, υπό την επίδραση της διαφήμισης, υποβιβάζεται ολοένα και περισσότερο σ' αυτό το κλισιέ περί ταχύτητας. Αναζητώ ταινίες στοχαστικές, που να επιτρέπουν χρόνο για αλληλεπίδραση ανάμεσα στους χαρακτήρες και το τοπίο. Μ' αυτή τη λογική, όταν κανείς μεταφέρει ένα μυθιστόρημα στον κινηματογράφο, πρέπει να ανακαλύψει το διήγημα μέσα στο μυθιστόρημα, δηλαδή το ουσιώδες. Αλλιώς, θα προσπαθήσει να στριμώξει τα πάντα στην ταινία. Κι αυτό, απλούστατα, δεν γίνεται.

Έχετε ασχοληθεί με όλα τα λογοτεχνικά είδη πλην του διηγήματος. Γιατί;

Όταν γράφω, οι χαρακτήρες μου έρχονται πολύ αργά. Αναπτύσσονται τόσο αργά, που χρειάζομαι την έκταση ενός μυθιστορήματος προκειμένου να τους κατανοήσω πλήρως. Σ' ένα διήγημα πέντε ή δέκα σελίδων, δε θα προλάβω. Φανταστείτε ότι χρειάζομαι τρία ή τέσσερα χρόνια για να εντυπώσω σε έναν χαρακτήρα.

Μια και έχετε ένα αναγνωρισμένο ποιητικό έργο πίσω σας, δεν θεωρείτε ότι ο αποσπασματικός χαρακτήρας της διηγηματογραφίας είναι συγγενής προς την ποίηση;

Πράγματι, νομίζω ότι το διήγημα είναι περισσότερο υπαινικτικό από ένα μυθιστόρημα. Κάτι παρόμοιο ισχύει και στην ποίηση. Το ποίημα έχει πολύ κενό χώρο, χώρο τον οποίο καλύπτει ο αναγνώστης. Αυτό προσπαθώ να πετύχω με τα μυθιστορήματά μου –να λέω περίπου το 70%. Αν τα λέει κανείς όλα, το αποτέλεσμα είναι βαρετό. Το ίδιο ισχύει και για τις ταινίες.

Άρα οι ποιότητες που καθιστούν αξιόλογο ένα βιβλίο είναι ίδιες με εκείνες που καθιστούν αξιόλογο και ένα φιλμ;

Δεν το έχω ξεκαθαρίσει ακόμα. Νομίζω ότι πρέπει να είναι διαφορετικά. Σε μια ταινία, ο θεατής οφείλει να είναι προσεκτικός, π.χ. να ξέρει πού εκτυλίσσεται η δράση. Όταν ο Μιγκέλα διασκεύασε τον *Άγγλο Ασθενή*, υπήρχε μια λανθάνουσα χρωματική λογική: ανάλογα με τη χώρα όπου βρίσκονταν οι χαρακτήρες, η φωτογραφία άλλαζε, για να μπορεί ο θεατής να το καταλαβαίνει. Αντίθετα, σ' ένα βιβλίο μπορείς να είσαι για τρεις σελίδες στο μυαλό του χαρακτήρα και ο αναγνώστης να σε παρακολουθεί μια χαρά. Επίσης, για τον ίδιο λόγο, ένα

φιλμ πρέπει να είναι πιστότερο στη χρονική σειρά των γεγονότων. Τέλος, τα βιβλία είναι –παραδόξως– πιο βίαια. Ένα φιλμ είναι κυριολεκτικό: το να σας χτυπήσω σε μια σκηνή του βιβλίου μου είναι διαφορετικό από το να σας χτυπήσω σ' ένα φιλμ. Στο φιλμ είναι τόσο άμεσο, που θα έμοιαζε με ηθική κρίση.

Πώς διαχειρίζεστε τη διασημότητα μετά τον *Άγγλο Ασθενή*;

Ο *Άγγλος Ασθενής* ήταν μεγάλη τύχη, διότι εξαιτίας του μπόρεσα και έγραψα στη συνέχεια τα βιβλία που ήθελα. Επιπλέον, είναι μια μάλλον βολική μορφή διασημότητας: εγώ δεν κάνω τίποτα –οι ηθοποιοί τρέχουν και δίνουν συνεντεύξεις. Τώρα βέβαια κάνω περισσότερες περιοδείες με τα βιβλία μου, αλλά γνωρίζω ενδιαφέροντες ανθρώπους. Και ξέρετε, δίδασκα στο πανεπιστήμιο για είκοσι πέντε χρόνια, οπότε, κάθε φορά που νιώθω ότι χάνω χρόνο με όλα αυτά, σκέφτομαι ότι ξόδεψα τόσα χρόνια να διορθώνω γραπτά.

ΑΛΑΙΝ ΣΕΜΠΕΝ

ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο «Πατέρας του αφρικανικού σινεμά», Ουσμάν Σεμπέν, και το έργο που κληροδότησε στις επόμενες γενιές βρίσκονται στον πυρήνα του κεντρικού αφιερώματος των φετινών «Ημερών Ανεξαρτησίας». Ο γιος του, Αλαίν, που βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη, είναι ο καταλληλότερος άνθρωπος να μιλήσει γι' αυτή την κληρονομιά.

ALAIN SEMBENE

Στο πλαίσιο του φεστιβάλ παρουσιάζετε τα σχέδια για το Μουσείο Ουσμάν Σεμπέν στη Σενεγάλη. Ποιος είναι ο στόχος και η δυσκολία του όλου εγχειρήματος;

Δεν πρόκειται ακριβώς για ένα μουσείο με την τυπική έννοια. Η ιδέα ήταν να μετατρέψουμε το σπίτι όπου έμενε ο Ουσμάν Σεμπέν στη Σενεγάλη σε ένα χώρο επισκέψιμο. Το πρόβλημα είναι πως αυτό δεν είναι κάτι συνηθισμένο στην Αφρική, το να μετατρέπεται ο προσωπικός χώρος ενός καλλιτέχνη σε μουσείο, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στην Ευρώπη. Υπάρχουν πάντως

πολλοί φορείς που είναι διατεθειμένοι να βοηθήσουν, μάλιστα κι από άλλες αφρικανικές χώρες, από την Ευρώπη και από τις Η.Π.Α. Αν όλα πάνε καλά, θα είναι έτοιμο το 2010 ή το 2011. Το μουσείο δεν θα επικεντρωθεί μόνο στο έργο του πατέρα μου, αλλά στο σύνολο των Αφρικανών κινηματογραφιστών. Στόχος του είναι να μείνει το ίχνος αυτών των ανθρώπων ως κληρονομιά στις επόμενες γενιές.

Ο πατέρας σας ισχυριζόταν πως ξεκίνησε να κάνει σινεμά γιατί ήταν το καλύτερο μέσο που διέθετε για να απευθυνθεί στο λαό του. Συμμερίζεστε αυτήν την άποψη;

Απόλυτα. Η καλύτερη απόδειξη πως οι ταινίες του ήταν αποτελεσματικές, είναι αυτό το αφιέρωμα που διοργανώνει το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το έργο του είχε

παγκόσμια αναγνώριση, έγινε γνωστός παντού στην Αφρική, το έργο του είναι πλέον αντικείμενο μελέτης, τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Αμερική, απευθύνθηκε και σε κύκλους διανοομένων και δούλεψε σκληρά για την ανάπτυξη του αφρικανικού σινεμά. Το βασικό πρόβλημα στην Αφρική είναι πως δεν υπάρχει διανομή –οι ταινίες διανέμονται με βάση το Παρίσι– στις γαλλόφωνες χώρες. Ούτε αίθουσες υπάρχουν στο Ντακάρ. Δίγα χρόνια πριν, υπήρχαν πολλές αίθουσες, ειδικά στη Σενεγάλη, αλλά τώρα έχουν εξαφανιστεί όλες.

Ποιες είναι οι πρώτες σας αναμνήσεις από την καλλιτεχνική προσωπικότητα του πατέρα σας;

Ήμουν κοντά του από το ξεκίνημά του, τον θυμάμαι από πολύ μικρό παιδί. Οι ταινίες του ήταν στρατευμένες, συνάντησε πολλές δυσκολίες γιατί ξεκίνησε να κάνει σινεμά σε μια χώρα όπου δεν είχε ξαναγυριστεί ταινία, ο ίδιος ήταν αυτοδίδακτος, οπότε όλα φαίνονταν δύσκολα. Πρέπει όμως να συμμετάσχουμε εμπράκτως, για να αλλάξουμε τον κόσμο.

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ)
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ

Παρακολουθεί, μελετά και ερευνά τις εξελίξεις στο χώρο των ΜΜΕ σε θεσμικό, κοινωνικό, πολιτικό και τεχνικό επίπεδο. Εκπροσωπεί την Ελλάδα σε κοινοτικά προγράμματα (MEDIA) και ευρωπαϊκούς θεσμούς (EUROPEAN AUDIOVISUAL OBSERVATORY) και συντονίζει την αξιοποίηση των προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

κινηματογράφος σε εξέλιξη

bend.gr

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα
τηλ: 210 3678500 | url: www.gfc.gr | email: info@gfc.gr

Φώτα, Κάμερα, Πάμε... Starbucks!

Απολαύστε ένα ρόφημα στα Starbucks και με αυτό το κουπόνι, σας προσφέρουμε άλλο ένα ΔΩΡΕΑΝ για να κεράσετε ένα φίλο σας!

Η προσφορά ισχύει από 14 μέχρι 30/11/2008, για ένα ρόφημα ανά πελάτη και μόνο για τα καταστήματα Starbucks στη Θεσσαλονίκη:

- Starbucks City Gate • Starbucks Αριστοτέλους
- Starbucks Εγνατίας • Starbucks Καμάρας
- Starbucks Νίκης

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΘΑ ΕΚΡΑΓΩ / VOY A EXPLORAR

Αυτή είναι η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία του Χεράντο Ναράνχο και η δεύτερη που συμμετέχει στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης (η προηγούμενη ήταν το *Drama/Mexx*). Η κάμερά του παρακολουθεί αμέτοχη τους ήρωες σε μια ασυνείδητα αυτοκαταστροφική πορεία, αφήνοντάς τους εκτεθειμένους και αβοήθητους στο συναισθηματικό και ιδεολογικό τους αδιέξοδο.

Γιατί γυρίσατε μια ταινία για έφηβους;

Πρέπει να μιλάμε για τη ζωή όπως την ξέρουμε εμείς. Καθώς μεγάλωνα, δεν υπήρχαν ταινίες για την πραγματικότητα που βιώνουμε. Έτσι, όταν ξεκίνησα τις σπουδές μου στον κινηματογράφο, θυμάμαι ότι σκεφτόμουν όπως οι πρώτες μου ταινίες θα ήταν σαν κι αυτές που θα ήθελα να έβλεπα όταν ήμουν παιδί.

Οι νεαροί ήρωες της ταινίας είναι αντι-προσωπευτικοί των νέων στο σύγχρονο Μεξικό;

Δεν γνωρίζω και πολλά για την τωρινή νέα γενιά. Υποθέτω ότι έφτιαξα έναν υποθετικό κόσμο όπου οι χαρακτήρες μου μπορούν να υπάρξουν. Όχι ότι πιστεύω πως πρόκειται για κάποιον ιδανικό κόσμο, αλλά σκόπιμα έβγαλα εκτός τη συνεχή παρουσία της καταραμένης τεχνολογίας. Έτσι, για τους πρωταγωνιστές μου δεν υπάρχουν ίντερνετ, i-pods ή κινητά, όπως συμβαίνει, φυσικά, στην πραγματικότητα. Όσο για τα συναισθήματα, οι ήρωές μου δεν είναι βέβαιο ότι αυτό που βιώνουν είναι έρωτας. Η κοπέλα βλέπει στο αγόρι τον πρίγκιπα, αλλά στην πραγματικότητα εκείνος τη χρησιμοποιεί. Ήθελα να έχω αυτήν την αντίφαση στην ταινία, μιλάνε για έρωτα αλλά στην πραγματικότητα ενεργούν εγωιστικά.

Διακρίνεις κάποια συνέχεια στην άνθηση του μεξικάνικου σινεμά;

Στο Μεξικό γυρίζονται περίπου 70 ταινίες το χρόνο. Από αυτές, μόνο οι 7 είναι καλές.

GERARDO NARANJO GONZALES

Η κινηματογραφική βιομηχανία δεν ενθαρρύνει το ποιοτικό σινεμά. Η μεξικάνικη ψυχαγωγία είναι το χειρότερο. Ναι, υπάρχουν καλές μεξικάνικες ταινίες, αλλά υπάρχουν και κακές σε στυλ σαπουνόπερας, που είναι και οι πιο δημοφιλείς.

Ποιες είναι οι προσδοκίες σου όσον αφορά στην ταινία σου;

Προσπαθώ να κρατώ χαμηλά τον πήχη. Οι άνθρωποι γύρω σου πάντα σε πιέζουν να πιστέψεις ότι η ταινία σου θα γίνει επιτυχία και στο τέλος διαπιστώνω ότι το καλό ή το κακό είναι σχετικό. Για μένα, το πιο σημαντικό είναι να παραμένω ενεργός. Μ' αρέσει να κοιτώ την προοπτική μιας καριέρας κι όχι μόνο μιας ταινίας. Εγώ προσπαθώ να κάνω το καλύτερο όταν γυρνάω μια ταινία και το να την πουλήσω, δεν είναι το βασικό μου μέλημα. Όσο για τις κακές κριτικές, έχει πάντα πλάκα να τις διαβάσω.

ΤΡΙΑ ΤΥΦΛΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ / THREE BLIND MICE

Με μια ταινία που απέχει από το χαρακτηρισμό της αντιπολεμικής, παρόλο που το φόντο της είναι η τελευταία έξοδος τριών ναυτών λίγο πριν αναχωρήσουν για το Ιράκ, ο σκηνοθέτης Μάθιου Νιούτον μιλάει για τη φιλία, τις συγκρούσεις ανθρώπων με διαφορετική νοοτροπία και τελικά το ευάλωτο των ανθρώπινων σχέσεων. Μια μικρή, έξυπνη και συχνά διασκεδαστική ταινία που δίνει το στίγμα του αυστραλέζικου ανεξάρτητου σινεμά.

Ποια ήταν η αρχική ιδέα που σας ώθησε να κάνετε αυτήν την ταινία;

Ήθελα να γράψω μια ιστορία για ανθρώπους, όχι πολιτική, μια ταινία που να εξετάζει τρεις από τους χιλιάδες άντρες και γυναίκες του κόσμου που ξυπνάνε το πρωί και διακινδυνεύουν τη ζωή τους, υπερασπίζοντας την πατρίδα τους. Ήθελα να κοιτάξω πέρα από τη στολή και να τους «εκθέσω», καθώς βιώνουν μια μικρή ανάσα ελευθερίας σε νύχτα που μπορεί να είναι και η τελευταία τους. Ήθελα επίσης να εξερευνήσω την ανδρική φιλία και τον τρόπο με τον οποίο οι άντρες αγαπούν, διασκεδάζουν, προδίδουν και τελικά βασίζονται ο ένας πάνω στον άλλο.

MATTHEW NEWTON

Τι σας τράβηξε αρχικά στον κινηματογράφο και πώς εξελίχτηκε η ενασχόληση σας με το σινεμά μέχρι σήμερα;

Ξεκίνησα βλέποντας παλιές ταινίες με τον πατέρα μου (ο Μπερτ Νιούτον είναι ένας τηλεοπτικός μύθος στην Αυστραλία) από όταν ήμουν παιδί (Καζαμπλάνκα, Πολίτης Κέιν, Μπιλ Γουάιλντερ, Αφοι Μαρξ, Φρανκ Κάπρα...). Ήξερα ότι ήθελα να γίνω μέρος αυτού του μαγικού κόσμου και αρχικά, ο πιο άμεσος δεσμός μ' αυτόν ήταν τα πρόσωπα που έβλεπα. Έτσι, έγινα ηθοποιός. Αργότερα, όταν ανακάλυψα τον Ζαν Ρενουάρ, το Γαλλικό Νέο Κύμα, τον Κασσαβέτη, τον Άλεν, τον Σκορσέζε, τον Νίκολς... συνειδητοποίησα ότι ήθελα να πω τις δικές μου ιστορίες. Πάντα με γοήτευαν οι ιστορίες των ανθρώπων και νομίζω ότι το σινεμά είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο

στην εξερεύνηση των διαδραστικών ανθρώπινων σχέσεων. Η ταινία μου είναι μια άσκηση απόλυτα νατουραλιστικού ύφους και χειρισμού αυτού που πιστεύω ότι είναι η πιο τεράστια δύναμη στον κόσμο: τον άνθρωπο. Ήθελα κάθε ήρωας μου, άσχετα με το πόσο μικρός ήταν ο ρόλος του, να θεωρείται ο πρωταγωνιστής της ταινίας, όπως όλοι μας είμαστε πρωταγωνιστές της ζωής μας. Αυτή τη στιγμή έχω τρία νέα σχέδια στο μυαλό μου. Για ένα παντρεμένο ζευγάρι που αγωνίζεται για τη σχέση του, για έναν εκτελεστή με οικογενειακά προβλήματα και τη διασκευή μιας καλτ αμερικάνικης νουβέλας.

ΣΗΜΕΡΟΝ

το Αζμορέ

παρουσιάζει

Χορεύοντας με τις γεύσεις

Πρωταγωνιστούν

Ροδάκια πιταρούδια

Πεντοζάδι σχοίνου με απάκι

Γλυκός τηγανιτός τραχανάς με χαρίδες και κοτόπουλο

Μάγουλα μοσχαρίσια με αρωματικό πουρέ

Κόκκορας κρασάτος με χωριάτικες χαλοπιτζές

Special

Αζμορέ κουζίνα
απολαυστική

Πλατεία Αριστοτέλους 9, Τηλ: 2310 262 888

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΛΥ

Ο βρώμικος και παράλογος κόσμος της νύχτας, παίρνει σάρκα και οστά στη νέα ταινία του Κάρουλο Ζωναρά.

Τι ήταν αυτό που σας οδήγησε να κάνετε αυτή την ταινία;

Πριν από μερικά χρόνια βρέθηκα σε μια εγκαταλειμμένη περιοχή κοντά στη Νάπολη της Ιταλίας, το villaggio Corroia ή, όπως το αποκαλούν οι ντόπιοι εκεί, το New Jersey. Είχα την αίσθηση ότι βρισκόμουν σε περιφέρεια αμερικάνικης μεγαλούπολης, που για κάποιο μυστήριο λόγο είχε εκκενωθεί. Όπως έμαθα εκ των υστέρων, εκεί επρόκειτο να μεταφερθεί η αμερικανική βάση της Καζέρτας, πράγμα το οποίο τελικά δεν έγινε και το μέρος περιήλθε στα χέρια των αδελφών Κόπολα, δύο τοπικών μαφιόζων, για να διαμορφώσουν τάχα την περιοχή σε τουριστικό θέρετρο.

Η πρώτη ιδέα που μου ήρθε στο μυαλό ήταν μια παραλλαγή της ταινίας του Βιμ Βέντερς, το *Paris Texas*, όπου ένας άνθρωπος, ερχόμενος απ' το πουθενά και στερημένος οποιασδήποτε μνήμης, θα επισκεπτόταν το μέρος και, σαν από ένστικτο, θα αναζητούσε εκεί τις ρίζες του και την ταυτότητά του. Αυτή ήταν η πρώτη προσέγγιση. Μετά το όλο πράγμα πήρε άλλες διαστάσεις, πέρασε από διάφορα στάδια, μέχρι που κατέληξε σε αυτό που είναι σήμερα η ταινία. Και για να απαντήσω στο ερώτημά σας, η ιδέα της ταυτότητας, ενταγμένη σε μια διάσταση «αμερικάνικη», ήταν αυτό που με οδήγησε να κάνω την ταινία.

Παρά τις παράνομες δραστηριότητες των πρωταγωνιστών, όλοι τους φαίνεται να έχουν κάποιο είδος ηθικού κώδικα. Πως εξηγείτε αυτό το φαινόμενο;
Δεν ξέρω, δεν έχω τις απαραίτητες γνώσεις

ΚΑΡΟΛΟΣ ΖΩΝΑΡΑΣ

κοινωνιολογίας ή ψυχολογίας για να εξηγήσω το φαινόμενο. Εμπειρικά βλέπω τα πράγματα. Μπορεί να είσαι δολοφόνος και να είσαι εναντίον της έκτρωσης. Ρατσιστής και να είσαι θρήσκος και ελεήμων. Μαστρόπος και να είσαι εναντίον της μοιχείας. Επαγγελματίας κλέφτης, αλλά εξαιρετικά συνεπής με τους συνεργάτες σου.

Τελικά ο Γιος του Τσάρλυ θέλει να γίνει σαν τους ανθρώπους της νύχτας ή να τους εκδικηθεί;

Ούτε το ένα ούτε το άλλο. Ο Γιος του Τσάρλυ είναι το τίποτα. Σ' ένα επίπεδο ρεαλιστικό θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι ένας ηλίθιος, χωρίς σκέψη και βούληση, παρά μονάχα με κάποιες ίσως μιμητικές ιδιότητες. Τίποτα άλλο. Είναι ένας *tabula rasa*, πάνω στον οποίο οι άλλοι μπορούν να προβάλουν αυτό που θέλουν.

Κάνουμε πράξη
το όραμα των δημιουργών

Το Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης
στηρίζει το 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ

Λιμάνι Πολιτισμού

ΣΥΝΕΠΕΙΑ • ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ • ΑΣΦΑΛΕΙΑ • ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης ΑΕ

Τηλ: 2310 593 134 / Fax: 2310 510 500 • e-mail: secretariat@tlps.gr • www.tlps.gr

ΣΚΛΑΒΟΙ ΣΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥΣ

Βασισμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη, η νέα ταινία του Τώνη Λυκουρέση παρουσιάζει, με όχημα την ένταση των ερωτικών σχέσεων και τα πάθη που αυτές προκαλούν, τη δραματική πτώση της αρχοντικής οικογένειας των Οφιομάχων και, παράλληλα, την άνοδο της νέας αστικής τάξης του ελληνικού κράτους, στις αρχές του 20ού αιώνα.

Πως πήρατε την απόφαση να μεταφέρετε στον κινηματογράφο το ομότιτλο μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη;
Είναι ένα σπουδαίο κείμενο από έναν σπουδαίο συγγραφέα, μοναδικό σχόλιο πάνω στην κατάρρευση μιας κυρίαρχης τάξης και την ανάδειξη νέων κοινωνικών δυνάμεων. Το μυθιστόρημα αφορά στην ευρύτερη ελληνική πραγματικότητα, όχι μόνο στην περιφέρεια της Επτανήσου ούτε μόνο στον ιστορικό χρόνο των αρχών του περασμέ-

νου αιώνα. Θεωρώ τη δραματουργία του Θεοτόκη ουσιαστικό υλικό για την κινηματογραφική αφήγηση πάνω στα πάθη, τις συγκρούσεις, τις φιλοδοξίες ανθρώπων που τελικά ηττώνται ή αντίστοιχα εξέρχονται νικητές. Οι Σκλάβοι στα Δεσμά τους παραμένουν υλικό φορτισμένο από τον περιβάλλοντα χώρο του Ιονίου, με μια γραφή όμως που σκάβει βαθιά στους χαρακτήρες της ίδιας της αφήγησης, πέρα από την εποχή τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ήταν δύσκολο να αναπαραστήσετε το κλίμα της εποχής των αρχών του 20ού αιώνα;

Η αναπαράσταση μιας εποχής είναι δύσκολη πάντα, αλλά και γοητευτική ταυτόχρονα. Ερευνήθηκαν όλες οι αναφορές για μια φωτογραφική αποτύπωση του παρελθόντος, αλλά το δημιουργικό στοίχημα για μένα και όλους τους συνεργάτες μου ήταν να αποτυπώσουμε εικαστικά το σκοτεινό ψυχόγραμμα και να προβάλλουμε μέσα από τον φακό την προσωπική μας εικόνα, της διάβρωσης των πρωταγωνιστικών προσώπων και των χώρων ολόγυρα τους. Απέναντι στις εγγενείς οικονομικές δυσκολίες μιας παραγωγής εποχής, οργανώσαμε και καταγράψαμε με ιδιαίτερη επιμέλεια τις δικές μας αισθητικές προτάσεις.

Στη χώρα μας δεν γυρίζονται πολλές ταινίες εποχής. Γιατί πιστεύετε ότι συμβαίνει αυτό;

Οι ταινίες εποχής είναι απαιτητικές στην όλη προετοιμασία τους και την παραγωγή τους. Μεγάλο κόστος λοιπόν και μεγάλο ρίσκο, απέναντι στο σύγχρονο κοινό που παρακολουθεί στην οθόνη αφηγήσεις συχνά συνδεμένες με τα τρέχοντα γεγονότα. Το ταξίδι στον παρελθόντα χρόνο χρειάζεται θεατές ανοιχτούς όχι μόνο στην απόλυτη συγκίνηση της νοσταλγίας, αλλά και στην αποδοχή μιας διαχρονικής, επίκαιρης δραματουργίας. Αυτό κυρίως θεωρώ ως το κρίσιμο ερώτημα για κάθε δημιουργό, πριν βάλει ψηλά τον πήχη της κινηματογραφικής του περιπέτειας στο χθες που είναι σήμερα και αύριο μαζί.

...και καθάρσεις!

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ

Ψάχνεις για στέκι δίπλα στο πανεπιστήμιο;

playroom

by Φοιτητές
coffee - spirits & games

Θέλεις να παίξεις ψαγμένα παιχνίδια;

Ψάχνεις για parties, sports nights και game tournaments;

αποκλειστικά

Αλ. Σβώλου 44 & Ιπποδروμίου γωνία, 2310 280252
Πλατεία Νουρίνου 5 (απέναντι από τα ανάκτορα του φατέρου, δίπλα στο συντριβάνι), 2310 262111
Θεσσαλονίκη

ΒΕΝΤΕΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΛ. ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΑΤΖΕΜΗΣ ΕΡΙΑΤΑ ΣΤΕΛΑΚΗΣ
Δ. ΓΟΥΜΠΕΡΙΤΣΗΣ μπάσο, ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ κιθάρα, ΓΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ πλήκτρα
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 Τηλ. 2310 234.973

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ο ΤΖΕΪ / JAY

Στην πρώτη του ταινία, ο Φιλιππινέζος σκηνοθέτης Φράνσις Ξαβιέρ Πασιόν αφηγείται περίτεχνα μια ιστορία για το φόνο ενός ομοφυλόφιλου καθηγητή αγγλικών και για την κάλυψη αυτής της ιστορίας από ένα τηλεοπτικό συνεργείο. Μια ιστορία για τα όρια αλήθειας και ψέματος στο χώρο των ΜΜΕ.

Γιατί επιλέξατε να αφηγηθείτε την ιστορία σας με μια περίπλοκη αφηγηματική φόρμα τύπου «ταινία μέσα σε ταινία»;
Η ταινία έχει να κάνει με τη δύναμη των media να δημιουργούν τη δική τους εκδοχή της αλήθειας. Το πρώτο μισό της δείχνει την τελειωμένη εκδοχή μιας παραγωγής που ανέλαβε ένα τηλεοπτικό συνεργείο. Έβαλα αυτήν τη βερσιόν πρώτη, ώστε ο θεατής να πιστέψει για κάποια ώρα πως αυτό που βλέπει είναι «αληθινό». Στόχος μου ήταν να αλλάξει αυτή του η αντίληψη

κάπως απότομα, οπότε στο δεύτερο μέρος βλέπουμε όλα τα στάδια της παραγωγής. Οι θεατές μπορεί να ενοχληθεί για το πώς αναπαρίστανται στην ταινία τα ΜΜΕ και το πώς μπορούν να χειραγωγήσουν το κοινό, παρουσιάζοντας την αλήθεια ωραιοποιημένη και «φιλική προς το χρήστη». Αυτή η αυτο-αναφορικότητα, αποτελεί έναν στοχασμό για τους τρόπους με τους οποίους οι εικόνες του Τρίτου Κόσμου περνούν σε μας με όρους θεάματος. Και για την ψυχολογία του πλήθους που θέλει την ψυχαγωγία του να γίνεται με τους ίδιους ξέφρενους ρυθμούς με την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζουν. Τελικά η αλήθεια, είναι θέμα πρόσληψης.

Ποια είναι η δική σας εμπειρία από το χώρο των media;

Πέρασα πέντε περίπου χρόνια από τη ζωή μου γράφοντας σενάρια για σαπουνόπερες

για το μεγαλύτερο τηλεοπτικό κανάλι των Φιλιππίνων. Μόλις πέρσι, μου ανατέθηκε ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ για τη ζωή των Φιλιππινέζων του εξωτερικού, ως σεναριογράφος και παραγωγός. Κάπως έτσι, έγινα ένας παραγωγός σαν το δεύτερο Τζέι που βλέπουμε στην ταινία. Για την ακρίβεια, ήταν η σοκαριστική δολοφονία ενός γκέι παραγωγού στο άμεσο περιβάλλον μου που μου έδωσε την ιδέα για την ταινία μου.

Πόσο ανοιχτή είναι η κοινωνία των Φιλιππινών στην γκέι κουλτούρα;

Σε γενικές γραμμές, είναι ανοιχτή και ανεκτική. Οι γκέι μπορούν άνετα να αναλάβουν υψηλές θέσεις στην κυβέρνηση και σε άλλους φορείς και ιδρύματα. Αλλά λόγω της ισχυρής παράδοσης του Καθολικισμού, οι περισσότεροι άνθρωποι εξακολουθούν να πιστεύουν πως οι γκέι θα καούν στην κόλαση αν δεν μετανοήσουν.

ΦΡΑΝΣΙΣ ΞΑΒΙΕΡ ΠΑΣΙΟΝ

ΜΟΣΧΟΦΙΛΕΡΟ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Τελειότητα: όταν η αρμονία συναντά την ισορροπία.

Μοσχοφιλέρο Μπουτάρη. Αρμονία στο άρωμα, ισορροπία στη γεύση. Η τελειότητα μπορεί να είναι κρυμμένη ακόμη και σε ένα ποτήρι κρασί.

BOUTARI
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΕ

www.boutari.gr

Retrouvez le meilleur
du cinéma en français
sur TV5MONDE

Films, fictions, tous les soirs
à partir de 19h30

www.tv5.org

TV5MONDE
accessible sur:

TV5MONDE

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΑΣ / ANADOLU' NUN KAYIP SARKILAR

Το ντοκιμαντέρ *Τα χαμένα τραγούδια της Ανατολίας* του πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη Nezih Unen είναι μια άκρως μοντέρνα ματιά στο θησαυρό της λαϊκής μουσικής της Μικράς Ασίας. Η κάμερα καταγράφει αυθεντικές εκτελέσεις παραδοσιακής μουσικής απ' όλη την Ανατολία – από τη Μεσοποταμία ως τον Καύκασο κι από τη Μαύρη Θάλασσα ως τα παράλια του Αιγαίου– κι από όλες τις εθνότητες που έζησαν και ζουν στην περιοχή. Ο Unen, μουσικός στο επάγγελμα, παραδίδει ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ντεμπούτο.

NEZIH UNEN

Γιατί επιλέξατε να παρουσιάσετε την παραδοσιακή μουσική αναμεμιγμένη με σύγχρονους ήχους;

Πιστεύω ότι οι πολιτισμοί και τα έργα τέχνης βρίσκονται σε συνεχή εξέλιξη, όπως άλλωστε τα πάντα γύρω μας. Είναι απαραίτητο να διατηρεί κανείς την αρχική τους φόρμα, όμως ταυτόχρονα είναι απαραίτητο να συμβάλλει στην εξέλιξη και αλληλεπίδρασή τους με τη μοντέρνα ζωή. Οι κουλτούρες της Ανατολίας, για κάποιο λόγο, έμειναν εκτός του μοντέρνου κόσμου για

αρκετό καιρό. Με γοήτευσε η ιδέα να παρουσιάσω τις κουλτούρες αυτές στον κόσμο μέσω μιας παγκόσμιας γλώσσας, αυτή της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας και ψυχαγωγίας.

Γιατί στην ταινία δε βλέπουμε γεωγραφικές, εθνογραφικές ή ιστορικές πληροφορίες σχετικά με τις μουσικές που ακούμε;
Τα *Χαμένα τραγούδια της Ανατολίας* διαθέτουν μια περισσότερο καλλιτεχνική παρά διανοητική γλώσσα. Η ταινία αποτελεί πρωτίστως

μια οικουμενική κατανόηση της επιβίωσης βασισμένη στην κουλτούρα, όχι μια μουσικολογική αναζήτηση εντός μιας συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής. Δεν σκόπευα να φτιάξω μια «οπτικοακουστική εγκυκλοπαίδεια της Ανατολίας». Ήθελα να καταγράψω τις εντυπώσεις μου. Δεν είχα καν οδηγό μαζί μου ή κάποιον εθνομουσικολόγο σύμβουλο, απλώς αντλούσα εντυπώσεις και συναισθήματα με τον πιο αγνό τρόπο. Αυτό επιθυμώ και για το κοινό. Γενικά, πιστεύω ότι οι λέξεις θέτουν περιορισμούς στην ανθρώπινη αντίληψη, οπότε αποφάσισα να αφήσω τους θεατές να σχηματίσουν όποια εντύπωση θέλουν.

Τραβήξατε πλάνα 350 ωρών, αλλά η ταινία διαρκεί μόλις 94 λεπτά. Πώς θα χρησιμοποιήσετε το εναπομείναν υλικό;

Αν βρω χρηματοδότηση, σκέφτομαι να ετοιμάσω ένα ακαδημαϊκό ντοκιμαντέρ και μια σειρά οπτικοακουστικών αρχείων, ως συμπλήρωμα του μουσικού ντοκιμαντέρ που ήδη γύρισα.

Lufthansa

Πάνω από την Ευρώπη με νέα Airbus.

20 καθημερινές πτήσεις προς Λονδίνο, Παρίσι*, Ρώμη, Μιλάνο, Μόναχο, Φρανκφούρτη, Ντίσελντορφ, Στουτγάρδη, Λάρνακα.

*Έναρξη πτήσεων 12 Νοεμβρίου

Το κοινό μας ταξίδι συνεχίζεται σε νέους προορισμούς... Η επένδυσή μας με 27 ολοκαίνουρια Airbus A320 & A321 συνεχίζεται, παράλληλα με την επέκταση του δικτύου μας στο εξωτερικό. Ταξιδέψτε τώρα μαζί μας σε όλη την Ευρώπη, ζήστε τη μοναδική αίσθηση των νέων μας αεροσκαφών και απολαύστε τη φροντίδα του προσωπικού μας.

801 11 20000, 210 62 61 000
ή στα ταξιδιωτικά γραφεία
www.aegeanair.com

AEGEAN

Ακολουθήσε την Αύρα της ζωής σου και άφησέ την να σε παρασύρει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης!

ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΟΥ 49ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΣΩΣΤΡΕΦΕΙΑ

Η διευθύντρια του MEDIA DESK HELLAS, Χριστίνα Παναγοπούλου, μας μίλησε για δράσεις του προγράμματος MEDIA, την ανταπόκριση των ελλήνων επαγγελματιών του οπτικοακουστικού χώρου με αυτό, καθώς για το φετινό Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Ποιες ακριβώς είναι οι δράσεις του προγράμματος MEDIA;

Το ευρωπαϊκό πρόγραμμα MEDIA αποσκοπεί στο να βοηθήσει την ευρωπαϊκή οπτικοακουστική βιομηχανία. Όλοι οι ευρωπαίοι επαγγελματίες και φυσικά οι Έλληνες μπορούν να κερδίσουν από αυτό. Το γραφείο κάθε χώρας που συμμετέχει στο πρόγραμμα, όπως και το ελληνικό, ενημερώνει τους επαγγελματίες της χώρας, παρέχει προσωπικές συμβουλές και τους φέρνει σε επαφή με επαγγελματίες άλλων χωρών. Θα ήθελα να τονίσω ότι το πρόγραμμα MEDIA λειτουργεί συμπληρωματικά με τις εθνικές δομές κάθε χώρας και χρηματοδοτεί εκείνους τους τομείς που θεωρεί ότι δεν μπορούν να

χρηματοδοτηθούν σε εθνικό επίπεδο. Γι' αυτό και δίνει χρήματα στο στάδιο της ανάπτυξης και της διανομής μιας ταινίας, όχι της παραγωγής. Επίσης το MEDIA DESK HELLAS, λειτουργώντας ως γραφείο ενημέρωσης και παροχής πληροφοριών προς τους επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου, διοργανώνει ειδικές εκδηλώσεις κατάρτισης, πολλές από τις οποίες μάλιστα απευθύνονται και στους σπουδαστές των κινηματογραφικών σχολών. Επίσης, ενθαρρύνει τη χρήση των νέων τεχνολογιών στον οπτικοακουστικό χώρο.

Υπάρχουν ταινίες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το πρόγραμμα MEDIA και

συμμετείχαν στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης;

Βεβαίως και υπάρχουν τέτοιες ταινίες, οι οποίες και παρουσιάστηκαν στη συνέχεια στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ ή βγήκαν στην αγορά. Από το πρόγραμμα MEDIA επίσης χρηματοδοτούνται δράσεις όπως τα pitching forum, η Αγορά και το Crossroads του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Γνωρίζουν οι Έλληνες επαγγελματίες για το πρόγραμμα MEDIA;

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι Έλληνες διανομείς και παραγωγοί γνωρίζουν πλέον αρκετά για το πρόγραμμα και κάνουν αιτήσεις για να πάρουν χρήματα. Αυτό που θα έλεγα ως συμβουλή, είναι να μην πτοούνται αν δεν τα καταφέρουν την πρώτη φορά, να προσπαθούν και δεύτερη και θα πετύχουν. Άλλωστε, οι Έλληνες είναι πολλά χρόνια

επαγγελματίες, είναι έμπειροι και δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από τις καινούργιες χώρες που μπαίνουν τώρα στο πρόγραμμα. Δεν χρειάζεται εσωστρέφεια, πρέπει να βγούμε προς τα έξω.

Θα μπορούσατε να μας πείτε λίγα λόγια για το 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης;

Το φετινό Φεστιβάλ είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον! Έχει ωραίο περιεχόμενο, πολύ καλές ταινίες, μεγάλη συμμετοχή του κόσμου, σημαντικούς προσκεκλημένους, ωραίες συζητήσεις. Πρόκειται, πραγματικά, για μια πολύ δημιουργική γιορτή του σινεμά.

ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥΣ

Γεια σε όλους,
Χαίρομαι ιδιαίτερα που έχω την ευκαιρία να μοιραστώ με όλους εσάς τους φίλους του Φεστιβάλ, συναισθήματα και σκέψεις. Άφησα την πόλη μου, τη Μασσαλία, ακριβώς ένα μήνα πριν, παίρνοντας την απόφαση να έρθω να ζήσω στη Θεσσαλονίκη για δύο μήνες και να εργαστώ στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Αν και βρίσκομαι εδώ μόνο μερικές μέρες, νιώθω σαν να ζω εδώ... από πάντα. Έχω ήδη τους φίλους μου, Έλληνες και ξένους, τα στέκια μου για φαγητό και διασκέδαση, το σπίτι μου. Δεν ξέρω τι το παράξενο και μαγικό συνέβη, αλλά νιώθω μέρος της πόλης και ένας από τους ανθρώπους της.

Το ίδιο νιώθω και τώρα, κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ. Νιώθω μέρος του φεστιβάλ και ένας από τους ανθρώπους του. Είμαι εδώ για να προσφέρω στο φεστιβάλ, στον κινηματογράφο, στην τέχνη, στον πολιτισμό. Δίνω μέρος του εαυτού μου για το θεσμό και ανταμείβομαι με πολύτιμες εμπειρίες ζωής.
Ευχαριστώ όλους εσάς για ό,τι ζω!

Thomas Perez
Γάλλος εθελοντής
Μέλος της ομάδας των ευρωπαίων εθελοντών της ΜΚΟ Παιδιά Εν Δράσει

Ελλάδα, Θεσσαλονίκη και ένα κρύο απόγευμα, το πρώτο στη Θεσσαλονίκη από τότε που βρίσκομαι στην πόλη. Αυτοκίνη-

τα, φώτα, κίνηση, εστιατόρια και μαγαζιά ανοιχτά όλο το εικοσιτετράωρο, clubs, μρωδιά από κρέας. Οι δρόμοι είναι γεμάτοι με χαμογελαστούς ανθρώπους, να πίνουν καφέ, να περπατούν βιαστικά, χαιρετώντας φίλους που συναντούν τυχαία στο δρόμο. Έτσι ζουν τη ζωή τους οι άνθρωποι σε μία πόλη που ποτέ δεν κοιμάται. Στρέφω το κεφάλι μου στον ουρανό, χιλιάδες αστέρια τον έχουν κατακλύσει και ανάμεσά τους δεσπόζει το φεγγάρι, ο άρχοντας του ουρανού. Αυτή την αποκλειστικά δική μου στιγμή, ένα παράξενο συναίσθημα μου υπενθυμίζει ότι αυτό την έχω ξαναζηήσει και στη χώρα μου, η ίδια εικόνα, το ίδιο συναίσθημα σε διαφορετικό όμως χώρο και χρόνο. Εκείνη τη στιγμή αυθόρμητα άρχισα να σιγοτραγουδώ «Love is everywhere...».

Eriks Elksnis
Εθελοντής από τη Λετονία
Μέλος της ομάδας ευρωπαίων εθελοντών της ΜΚΟ Παιδιά Εν Δράσει

4ο ΦΟΡΟΥΜ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΩΝ CROSSROADS 17-19 Νοεμβρίου ΒΡΑΒΕΙΟ NOKIA N SERIES 2008

Το Φόρουμ Συμπαγωγών Crossroads, με επικεφαλής την γαλλίδα παραγωγό Marie-Pierre Macia, διοργανώθηκε για 4η συναπτή χρονιά στο πλαίσιο του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και έριξε την αυλαία του την Τετάρτη 19 Νοεμβρίου, ανακοινώνοντας το σχέδιο έργου που βραβεύθηκε με το βραβείο NOKIA N Series, ύψους 10.000 ευρώ.

Η κριτική επιτροπή, αποτελούμενη από τους Virginie Devesa (*Umedia*), Mira Staleva (*Sofia Meetings*) και την Λιλέτ Μπόταση (*Inkas Film Productions*) απένειμε το βραβείο εξ ημισείας στα σχέδια:

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ σεναριογράφος / σκηνοθέτης Γιάννης Σακαρίδης, παραγωγοί Πάνος Παπαχατζής και Μαρία Τσίγκα, **ARGONAYTES A.E.**, **Ελλάδα** και **FALSE WITNESS** σεναριογράφος / σκηνοθέ-

της Iglia Triffonova, παραγωγός Rossitsa Valkanova, **KLAS FILM**, **Βουλγαρία**

Η καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ Δέσποινα Μουζάκη, λόγω της φετινής διπλής απονομής και της υψηλής ποιότητας των σχεδίων, αποφάσισε να αυξήσει το ποσό του βραβείου κατά 6.000 ευρώ. Το βραβείο απονεμήθηκε για πρώτη φορά το 2006 στην Yesim Ustaoglu και το *Pandora's Box* που φέτος τιμήθηκε με το Χρυσό Κοχύλι και το Αργυρό Κοχύλι για την καλύτερη ταινία και το βραβείο πρώτου γυναικείου ρόλου αντίστοιχα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σαν Σεμπαστιάν 2008 και το 2007 στο σχέδιο *Le Policier* του Nadav Lapid, το οποίο κατόπιν παρουσιάστηκε στο *l'Atelier du Cinéma*, Κάννες 2008.

«Είμαστε πολύ χαρούμενοι που 4 χρόνια μετά τη δημιουργία του Φόρουμ Συμπαγωγών Crossroads

ένα ελληνικό σχέδιο βραβεύεται και πιστεύουμε ότι έχουμε συμβάλει στην βελτίωση της ποιότητας και τη διεθνή αναγνώριση των ελληνικών σχεδίων παραγωγής», είπε η διευθύντρια Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κα Δέσποινα Μουζάκη.

Το Crossroads, το οποίο ενισχύεται από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα MEDIA, έχει ως στόχο την υποστήριξη των παραγωγών με σχέδια κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους. Και τα 15 σχέδια που πήραν μέρος, σχετίζονται με τις γεωγραφικές περιοχές της

Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Για περαιτέρω πληροφορίες παρακαλώ επικοινωνήστε με: crossroads@filmfestival.gr

Το Φόρουμ Συμπαγωγών Crossroads υποστηρίζεται από το ΥΠΠΟ, το Πρόγραμμα Media της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη NOKIA, το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης και το Υπουργείο Ανάπτυξης.

4th CROSSROADS CO-PRODUCTION FORUM NOKIA N SERIES AWARD 2008

The Crossroads Co-production Forum, headed by Marie-Pierre Macia, was held for the 4th year in a row in the framework of the 49th Thessaloniki International Film Festival and came to a close on Wednesday, November 19th, with the presentation of its NOKIA N Series Award to a film project, which is accompanied by 10.000 euros.

The jury consisted of Virginie Devesa (*Umedia*), Mira Staleva (*Sofia Meetings*) and Lilette Botassi (*Inkas Film Productions*) appointed the award ex aequo to the projects:

AMERICA SQUARE written and directed by Yannis Sakaridis and produced by Panos Papahadzis and Maria Tsigka, **ARGONAUTS PRODUCTIONS S.A.**, **Greece** and

FALSE WITNESS written and directed by Iglia Triffonova and produced by Rossitsa Valkanova **KLAS FILM**, **Bulgaria**

The artistic of the Festival director Despina Mouzaki, due to this year's duality of the award and the high quality of the projects, has decided to raise the amount of the award to 16.000 euros. The Nokia N Series Award was first given to Yesim Ustaoglu's *Pandora's Box* in 2006, winner of the Golden Shell and the Silver Shell for Best Film and Best Actress respectively, at this year's San Sebastian Film Festival.

In 2007 the winning project was Nadav Lapid's *The Policeman*, which afterwards was presented at *l'Atelier du Cinéma*, Cannes 2008.

«We are very happy that after the creation of Crossroads Co-production Forum four years ago, this is the first time that a Greek project has been awarded and we feel that Crossroads have contributed to the international recognition of Greek talent», Despina Mouzaki, director of Thessaloniki International Film Festival, says.

CROSSROADS' goal is to support the producers of feature-length film projects that share a link with the Mediterranean and Balkan regions. All 15 selected projects are either produced or co-produced by a country in the Balkan or Mediterranean area or are movies that contain story elements linked to these regions.

For information please contact crossroads@filmfestival.gr

The Ministry of Culture, MEDIA Programme, NOKIA, ministry of Macedonia-Thrace and the Ministry of Development support Crossroads Co-Production Forum.

DIGITAL WAVE 03

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Είδαν έξι ελληνικές ταινίες γυρισμένες αποκλειστικά με ψηφιακή τεχνολογία. Λίγο πριν την ανακοίνωση των βραβείων τους, απόψε το βράδυ, τα μέλη της φετινής κριτικής επιτροπής του DigitalWave '03, μας μίλησαν για την εμπειρία τους, αλλά και για το βασικό στοιχείο των ψηφιακών μέσων: τον «εκδημοκρατισμό» της τέχνης του κινηματογράφου

Θάνος Αναστόπουλος

«Την πρώτη χρονιά που δημιουργήθηκε το DigitalWave εργαζόμουν κι εγώ στο ελληνικό τμήμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, οπότε τώρα νιώθω λίγο περίεργα που βρίσκομαι στην κριτική επιτροπή! Η ιδέα τότε ήταν, χρησιμοποιώντας τα νέα μέσα, να βρούμε νέους τρόπους αφήγησης, νέες αισθητικές ματιές. Κι αυτό νομίζω πέτυχε. Πιστεύω ότι η ψηφιακή τεχνολογία είναι ένα είδος «εκδημοκρατισμού» για το πώς γίνονται οι ταινίες, αλλά το βασικό ζητούμενο παραμένει πάντα το ίδιο: να δημιουργήσεις μια καλή ταινία, να βρεις έναν τρόπο πρωτότυπο και συγκινητικό. Μ' αυτό το κριτήριο αξιολογώ και τις ταινίες του DigitalWave. Βλέπω αν υπάρχει μια διαφορετική ματιά από το δημιουργό, αν με συγκινεί, αν μου ανοίγει έναν νέο κόσμο».

Μανώλης Κρανάκης

«Από την πρώτη χρονιά που δημιουργήθηκε η ενότητα του DigitalWave, τη βρήκα πολύ ενδιαφέρουσα κι έτσι φέτος δέχτηκα αμέσως να συμμετέχω ως μέλος της κριτικής επιτροπής. Είναι ένα πολύ ζωντανό κομμάτι του Φεστιβάλ και όλες οι ταινίες έχουν πολύ ενδιαφέρον, κυρίως επειδή οι δημιουργοί τους είναι νέοι άνθρωποι που έχουν κάτι καινούργιο να δώσουν. Κατά τη γνώμη μου, το μέσο δεν έχει και τόση σημασία, όσο το τι θέλεις να πεις με την ταινία σου. Όλα κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Πάντως από το DigitalWave έχουν περάσει πολύ καλές ταινίες και πολλά ταλέντα. Σε κάθε δημιουργό όμως, αυτό που έχει σημασία είναι το θέμα και το υλικό να ορίζουν το μέσο, και όχι το αντίθετο».

Δώρα Μασκλαβάνου

«Ήταν πολύ ωραία που ως μέλος της κριτικής επιτροπής του DigitalWave “υποχρεώθηκα” να δω αυτές τις ταινίες! Είναι ταινίες νέων δημιουργών, τολμηρών ανθρώπων που αποφάσισαν να κάνουν με τέτοιο τρόπο ένα φιλμ. Είναι ταινίες μια άλλης γενιάς, που συνδυάζουν τη μυθοπλασία με την τεχνολογία και είναι άμεσα συνδεδεμένες με το δημιουργό τους. Χρησιμοποιούν μια άλλη

γλώσσα, έχοντας το θάρρος και το θράσος να παραγκωνίζουν κώδικες και σταθερές που υπήρχαν μέχρι σήμερα. Μιλάμε πραγματικά για ένα σινεμά νέας γενιάς, το οποίο απευθύνεται σε ανθρώπους που δεν κάνουν transfer την ταινία τους όχι μόνο επειδή δεν μπορούν, αλλά και επειδή δεν θέλουν».

Marie-Pierre Macia

«Άσχετα με το πώς έχει γυριστεί μια ταινία, δηλαδή με ψηφιακή κάμερα ή με τον παραδοσιακό τρόπο, το ζητούμενο παραμένει να είναι καλή. Το DigitalWave βοηθάει μια νέα γενιά δημιουργών να εκφραστούν, να πάρουν μια κάμερα και να φτιάξουν μια ταινία. Γενικά, θεωρώ ότι η ψηφιακή τεχνολογία στον κινηματογράφο απλουστεύει την όλη διαδικασία: λιγότερα χρήματα, λιγότερος χρόνος, ευκαιρίες για όλους. Το φετινό DigitalWave είχε πολλά ενδιαφέροντα φιλμ. Προσωπικά, είμαι σχεδόν σίγουρη ότι στα επόμενα δύο με πέντε χρόνια το 35mm θα έχει πεθάνει και όλα θα γίνονται ψηφιακά. Δυσάμαι γι' αυτό, αλλά είναι η πραγματικότητα».

Αλέξης Σταμάτης

«Επισκέπτομαι το Φεστιβάλ από το 1991 και το βρίσκω πολύ καλά οργανωμένο. Σε ό,τι αφορά τις ταινίες του DigitalWave, πιστεύω ότι το επίπεδο ήταν πολύ υψηλό. Μάλιστα, έχω την αίσθηση ότι δεν γυρίστηκαν ψηφιακά επειδή απλά ήταν ο πιο φτηνός τρόπος, αλλά ότι χρησιμοποιούν την ίδια τη δυνατότητα του ψηφιακού μέσου. Αυτό που με εντυπωσίασε ήταν ότι στην πλειονότητα των προβολών, το κοινό ήταν πολύ νεανικό. Προσωπικά, είμαι απολύτως υπέρ των καινούργιων μέσων και των νέων τεχνολογιών. Με την ψηφιακή κάμερα αλλάζει το εργαλείο. Ο τρόπος όμως που θα επιλέξεις να αιχμαλωτίσεις το θέμα σου και να το αφηγηθείς, παραμένει το βασικό στοιχείο για τη δημιουργία μιας ταινίας».

Αντρέας Σωτηρακόπουλος

«Από την πρώτη χρονιά που ξεκίνησε το DigitalWave, το στήριξα απόλυτα. Πιστεύω ότι πρέπει να γιγαντωθεί ακόμα περισσότερο και να γίνει κατανοητό σε όλους ότι ο κινηματογράφος έχει πάψει πια να είναι μια τέχνη πολυτελείας. Από το φοιτητή μέχρι το συνταξιούχο, ο καθένας σήμερα μπορεί να κάνει μια ταινία χρησιμοποιώντας τα ψηφιακά μέσα. Θεωρώ ότι το DigitalWave είναι ένα από τα πιο “δημοκρατικά” κομμάτια του Φεστιβάλ, γιατί για να κάνεις μια τέτοια ταινία δεν χρειάζεσαι χρήματα, αλλά ιδέες. Η μόνη παγίδα που ίσως κρύβει το να γυρίσεις μια ταινία ψηφιακά, είναι να θεωρείς πάντα ότι το αποτέλεσμα είναι τέλειο, καθώς τα κάνεις όλα μόνος σου και απουσιάζει η κριτική ματιά της ομάδας».

ΤΕΡΕΝΣ ΝΤΕΗΒΙΣ

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ ΜΟΥ ΔΑΙΜΟΝΕΣ

Παιδί μεσοαστικής οικογένειας του Λίβερπουλ, ο Τέρενς Ντέηβις προσπαθούσε απεγνωσμένα να ξεφύγει από τις καθημερινές συνήθειες του κοινωνικού του περιγύρου, που οδηγούσαν σε ένα προκαθορισμένο μέλλον. «Η πιο επώδυνη εμπειρία μου ήταν να πηγαίνω κάθε Σάββατο στην εκκλησία για εξομολόγηση. Αναγκάζομαι να κάνω την προσευχή, ενώ στην ουσία ήθελα να παρακολουθήσω ποδόσφαιρο και να γίνω όπως τα άλλα φυσιολογικά παιδιά. Αργότερα βρέθηκα να κάνω μια φριχτή δουλειά που τη σιχαινόμουν», είπε χθες στο ιδιαίτερα συγκινητικό masterclass που έδωσε στην αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», και το οποίο συντόνισε ο φίλος του, κριτικός κινηματογράφου Τζεφ Αντριου. Στην προσπάθειά του να ξεφύγει από τη συμβατικότητα της μεσοαστικής τάξης, ο Τ.Ντέηβις στράφηκε στο θέατρο. «Για να διατηρήσω τη ψυχική υγεία μου, πήγαινα κάθε Πέμπτη και Παρασκευή στη δραματική σχολή του Λίβερπουλ και τις Τρίτες παρακολουθούσα συζητήσεις στην λέσχη συγγραφέων». Ενώ φοιτούσε στη δραματική σχολή, εμφανίστηκε η πρώτη ευκαιρία να κάνει ταινία. «Τότε το BBC έβγαλε μια προκήρυξη νέους κινηματογραφιστές. Έδιναν 6.000 λίρες, αλλά μου ζήτησαν να κάνω και τη σκηνοθεσία, κάτι που δεν είχα κάνει ποτέ. Εγώ ήθελα απλά να γίνω ηθοποιός». Παρά τις υποχρεωτικές εξομολογήσεις και αργότερα, τη φριχτή δουλειά του, οι προσωπικές και οικογενειακές αναμνήσεις και εμπειρίες του σημάδεψαν τις πρώτες του ταινίες. Κόσμος που τραγουδούσε στις παμπ, οικογενειακές γιορτές, η εκκλησία, το σχολείο, η γειτονιά, ο κινηματογράφος, πέρασαν μέσα στις ταινίες του. «Ο κόσμος τραγουδούσε πολύ τότε. Όχι για να γίνει τραγουδιστής και να κάνει καριέρα, αλλά για να περάσει καλά, για να διασκεδάσει. Με την πρώτη ευκαιρία, είτε στις παμπ, είτε σε γιορτές, είτε σε οικογενειακές συγκεντρώσεις, ο κόσμος δεν έχανε την ευκαιρία να τραγουδήσει». Μιλώντας για την αυστηρή καθολική του ανατροφή και τη βασανιστική του σχέση με το Θεό, σημείωσε: «Μέχρι τα 22 μου, πίστευα πως αν ζούσα σύμφωνα με τις επιταγές της Εκκλησίας θα γινόμουν άγιος. Πίστευα στ' αλήθεια πως η αμφιβολία είναι έργο του Διαβόλου [...] Όμως,

κανείς δεν γνωρίζει τον δρόμο για Θεό. Όποιος υποστηρίζει ότι έχει ανοιχτή γραμμή με τον Θεό, δεν πρέπει να τον εμπιστευτεί [...]. Για το απόλυτα προσωπικό και σχεδόν αυτοβιογραφικό σύμπαν των ταινιών του, ο Βρετανός δημιουργός εξομολογήθηκε: «Έχω βάλει όλη μου τη ζωή μέσα στη δουλειά μου [...] Όλο μου το έργο είναι ένας διαρκής αγώνας ενάντια στους προσωπικούς μου δαίμονες. Αυτό που προσπαθώ να κάνω κάθε στιγμή είναι να είμαι τίμιος και ειλικρινής απέναντι στον εαυτό μου». Παραδέχθηκε επίσης πως από τα παιδικά του χρόνια έως σήμερα δεν μπορεί παρά να νιώθει ένας outsider κάθε κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκει. Βλέποντας μάλιστα αποσπάσματα από τις δουλειές του, τα οποία προβλήθηκαν στη διάρκεια του masterclass, παραδέχθηκε πως επαναφέρουν στη μνήμη του καταστάσεις ιδιαίτερα επώδυνες από την προσωπική του ζωή. «Είναι το συναίσθημα της απελπισίας κάποιου που ένιωθε απελπιστικά μόνος. Είναι μια άβυσσος». Απέναντι σ' αυτή την εσωτερική άβυσσο, το χιούμορ –βασικό συστατικό της δουλειάς του– αποτελεί για τον ίδιο και το έργο του ένα μέσο θεραπείας αλλά και επιβίωσης. «Χωρίς το χιούμορ, η ζωή θα ήταν αβάσταχτη. Αν μπορείς να γελάς με τις δύσκολες καταστάσεις που σου συμβαίνουν, όσο σκληρές κι αν είναι οι εμπειρίες που βιώνεις, τότε προσφέρεις καλές υπηρεσίες στον εαυτό σου. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να παίρνουμε τόσο πολύ σοβαρά τον εαυτό μας» τόνισε. Παρά την μεγάλη καλλιτεχνική αναγνώριση του έργου του, οι δυσκολίες του να βρει χρηματοδότηση για τις ταινίες του είναι τεράστιες και συνεχείς, με αποτέλεσμα να περνούν μεγάλα χρονικά διαστήματα μεταξύ των ταινιών του. Πρόκειται για μια επώδυνη διαδικασία, ειδικά στη σημερινή κοινωνία στην οποία, όπως σημείωσε, «Όταν δεν εργάζεσαι γίνεσαι ένα ανύπαρκτο πρόσωπο». Η τελευταία του ταινία *Of Time and the City*, ένα εμπνευσμένο οπτικό ποίημα για τη γενέθλια πόλη του, το Λίβερπουλ, ήρθε οκτώ χρόνια μετά το αριστουργηματικό *The House of Mirth*. Η υλοποίησή του έγινε δυνατή κατόπιν πρότασης του Ελληνοβρετανού παραγωγού Σόλωνα Παπαδόπουλου, ο οποίος

επέμεινε για την υποψηφιότητα του σχεδίου στο πρόγραμμα «Digital Departures», μια νέα ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τη χρηματοδότηση ψηφιακών ταινιών χαμηλού budget. «Ηθελα να κάνω μια υποκειμενική μελέτη για το Λίβερπουλ και όχι ένα "αυστηρό" ντοκιμαντέρ» σημείωσε ο Ντέηβις για την ταινία του και συμπλήρωσε: «Πρόκειται για μια βιογραφία της πόλης αλλά και για έναν αποχαιρετισμό, καθώς δεν σκοπεύω να ξαναεπιστρέψω κινηματογραφικά σ' αυτήν. Ακόμα κι αν αυτή είναι η τελευταία ταινία που κάνω, και ίσως να είναι, θεωρώ πως δεν είναι και τόσο άσχημος τρόπος για να "κλείσω" το έργο μου».

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Ο τουρκικός κινηματογράφος σήμερα

Ο Σύγχρονος Τουρκικός Κινηματογράφος από το τμήμα "Ματιές στα Βαλκάνια", μας συστήνει με τις ταινίες του δύο διαφορετικές γενιές σκηνοθετών. Εκείνων που στα μέσα της δεκαετίας του '90 καθιέρωσαν διεθνώς τον τουρκικό κινηματογράφο, αλλά και εκείνων που πραγματοποιούν σήμερα ιδιαίτερα αξιόλογες δουλειές. Αν ενδιαφέρεστε να μάθετε περισσότερα, μη χάσετε την ανοιχτή συζήτηση για τον σύγχρονο τουρκικό κινηματογράφο που πραγματοποιείται το μεσημέρι.

13:00, Σταύρος Τορνές

Κουβεντιάζοντας

Ο ηθοποιός Mazdak Mirabedini και οι σκηνοθέτες Abdolreza Kahani από το Ιράν (*Εκεί πέρα*), Daniel Hernandez από την Ισπανία (*Τα παιδιά της διπλανής πόρτας*), Diastème από τη Γαλλία (*Ο θόρυβος των άλλων γύρω μας*), Κόριννα Αβρααμίδου από την Κύπρο (*Ο τελευταίος γυρισμός*), Κάρολος Ζωναράς (*Ο γιος του Τσάρλυ*), η Αυστραλή ηθοποιός Gracie Otto (*Τρία τυφλά ποντίκια*) και ο κριτικός κινηματογράφου στο περιοδικό «Σινεμά» Μανώλης Κρανάκης, συζητούν σήμερα στο «Just talking».

16:00-17:00, Αντλιοστάσιο Ο.Α.Θ.

Άρωμα Ανατολής

Ένα μουσικό ντοκιμαντέρ και αυθεντικά τραγούδια της Ανατολίας συνθέτουν το ξεχωριστό πάρτι που διοργανώνει σήμερα το τμήμα «Ματιές στα Βαλκάνια». Απόψε λοιπόν, το συγκρότημα Nezih Unen Group με τραγουδιστές από την Ανατολία θα δώσει μια συναυλία και θα «συμμετέχει» στην παράσταση μέσω ταυτόχρονης βιντεοπροβολής. Συμμετέχει και η τραγουδίστρια Aynur Hashas. Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

21/11, 23:00, Αποθήκη Γ' Masterclass Γουίλεμ Νταφόε

Είναι ένας από τους σημαντικότερους ηθοποιούς του αμερικανικού κινηματογράφου. Έχει συνεργαστεί με κορυφαία ονόματα της έβδομης τέχνης και φέτος πρωταγωνιστεί στη νέα ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου *Η σκόνη του χρόνου*. Ο δις υποψήφιος για Όσκαρ ηθοποιός Γουίλεμ Νταφόε θα βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη για να παρουσιάσει, μεταξύ άλλων, και ένα μοναδικό masterclass. Αύριο λοιπόν το πρωί, θα έχετε την ευκαιρία να τον ακούσετε να εξομολογείται την πορεία του από το off Broadway στην καρδιά του Χόλιγουντ.

22/11, 11:30-13:00, Κασσαβέτης

Βιβλιοπαρουσίαση

Το βιβλίο του με τίτλο «Η εποχή του ομιλούντος» παρουσιάζει σήμερα ο Μιχάλης Αναστασίου. Στις σελίδες του απεικονίζονται 27 «φωτογραφημένες συνεντεύξεις» που μας οδηγούν σ' ένα ταξίδι στον ερωτισμό, ένα ταξίδι αποκάλυψης, αισθήσεων και πάλης.

14:00, Αντλιοστάσιο Ο.Α.Θ.

Βραβεία DigitalWave '03

Οι ταινίες προβλήθηκαν, η κριτική επιτροπή τις παρακολούθησε και αποφάσισε, τα βραβεία απονέμονται! Απόψε, στην αίθουσα «Τώνια Μαρκετάκη» πραγματοποιείται η λήξη του DigitalWave και απονέμονται τα βραβεία στους καλύτερους. Στην ενότητα αυτή του ελληνικού τμήματος παρουσιάστηκαν έξι ταινίες, γυρισμένες αποκλειστικά με ψηφιακή τεχνολογία.

20.30, Τώνια Μαρκετάκη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΤ Α.Ε. ΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

160 ταινίες μυθοπλασίας μεγάλου μήκους, 100 ταινίες μικρού μήκους, δεκάδες ώρες δημιουργικού ντοκιμαντέρ στη μικρή και τη μεγάλη οθόνη!

αποτελούν –θεωρούμε– πολύ σημαντικό λόγο για να «γυρίζουμε» πάντα εδώ, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης.

Η ΕΡΤ, μέσα σε κάτι περισσότερο από μια δεκαετία, έχει συμμετάσχει στην παραγωγή 160 ταινιών μυθοπλασίας μεγάλου μήκους, ταινιών που έχουν αποσπάσει διεθνή και εθνικά βραβεία και διακρίσεις και έχουν κάνει άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο επιτυχημένη καριέρα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Την ίδια περίοδο, χάρις στο ειδικό χρηματοδοτικό πρόγραμμα της ΕΡΤ για την παραγωγή ταινιών μικρού μήκους, παρήχθησαν 100 ταινίες μικρού μήκους, η πλειονότητα των οποίων έχει αποσπάσει εξαιρετικά τιμητικές διακρίσεις ενώ χάρις στο «Τεκμήριο», το τηλεοπτικό και το κινηματογραφικό κοινό απόλαυσε δεκάδες ώρες δημιουργικού ντοκιμαντέρ.

Γι' αυτό λοιπόν είμαστε και φέτος εδώ, έχοντας αναβαθμίσει σημαντικά και την επικοινωνιακή και οικονομική υποστήριξη του Φεστιβάλ.

Τα καλύτερα όμως έπονται! Περισσότερα όμως όχι επί της οθόνης... αλλά του χρόνου, στην εορταστική πεντηκοστή επέτειο του Φεστιβάλ!

LAYING THE PAST TO REST

British director and writer Terence Davies held a Masterclass yesterday, in what several audience members described as a “very different to all others so far”, “touching”, “inspiring” and “really intimate” experience. Here as part of an Independence Days tribute and to present his first documentary and newest film *Of Time and the City*, (made after a “very depressing” eight-year work lull) Davies told Planet Festival he won't be doing anything else about Liverpool or his childhood again. “I think I'm laying my past to rest,” he said, “I don't feel I want to explore it anymore, because I think I've done it enough. But I'm still obsessed with the passing of time, the nature of the passing moment.”

Davies spoke of his self-professed “fear of the world” but also his acute perception of everything around him – the details of sights and sounds, and his natural impulse to wonder how he could ‘make that interesting’ on screen. Although tormented by “deep introspection and a low self-esteem” since early childhood (he often jokes how he'd much prefer to be gorgeous and stupid instead), it is his very “obsessions” that have ironically broadened his vision and desire to share himself with the outer world. Davies also emphasizes the utmost importance of humour in life, and of decisiveness in work: “Be sure, more than sure, profoundly sure, that you need to do it,” he says, “if you're not profoundly sure, do something else, because it's hard.” When asked what he would like to see more of in film festivals, he says: “Don't make it competitive, cause competition is not good. You can't say ‘this film is better than that film, no one can. Once you start making it a question of awards, that's not why you should make films.”

See no evil, speak no evil, hear no evil

A round table discussion takes place today at 13:00 at the Stavros Tornes theatre, themed on Contemporary Turkish cinema. Following the discussion will be the screening of *Three Monkeys* by Nuri Bilge Ceylan, which won him the award for Best Director at this year's Cannes IFF. The film, the director's sixth production, was the opening film for the Balkan Survey at this year's Thessaloniki International Film Festival and screened

to a full house. The director's film *Small Town* has screened at festivals around the world and won numerous awards. His film *Distant* has won many national and international awards, including the Grand Jury Prize and the Best Actor Award at the Cannes IFF. *Climates* won the FIPRESCI Prize at Cannes IFF 2006. *Three Monkeys* is a dark family drama about fear, lies and haunting truths that the director manifests through powerful, if not overwhelming, visual cues. “People who talk too much always bothered me,” Ceylan said in an interview that reveals the spirit behind his works. “Most of what is being said is hollow... I never liked when feelings and reflexions are expressed through dialogue. I prefer to make my characters say insignificant things, while the underlaying subtext reveals their feelings and reflexions. I like to show everybody's real-life weaknesses, this superficial side of us.”

Oscar winning soundtracks

Argentinian composer Gustavo Santaolalla presents a Masterclass today at the John Cassavetes theatre at 11:00. Santaolalla, who started his music career in the '60s, creating the music group “Arco Iris”, became internationally known and loved for his film soundtracks since the late '90s. His work for the films *Amores Perros*, *21 Grams* and *The Motorcycle Diaries* and *The Insider* brought him critical acclaim, as did the instrumental music he wrote for the soundtrack of Ang Lee's controversial *Brokeback Mountain*, from which the song 'A love that will never grow old' won the Oscar for Best

Original Song in 2006. The following year he received a second Academy Award for the film score to the film *Babel*. Santaolalla's music achieves his aim of “stretching past stereotypes” and he helped pioneer the fusion of conventional rock and traditional Latin music, a style sometimes called rock en Espanol. Through his label, Surco, Santaolalla has signed and produced acts as diverse as the rap-rock band Molotov, the crooner Javier Garcia and the Colombian heartthrob Juanes, whose album *Un D'A Normal* (A Normal Day), racked up five Latin Grammy Awards in 2003 and sold more records in the US than any other Spanish-language album that year.

Write me your festival impressions at:
alambraz2@gmail.com

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

49ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2008

**“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ”
ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!**

ΕΡΤ παντού!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr

Το Διαδίκτυο. Τώρα στο χέρι σου.

Απαθανάτισε. Blog. Vlog. Tag. Ενημέρωσε. Δημιούργησε.

Nokia N96. Δημιούργησε εσύ τα νέα μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Απαθανάτισε μια στιγμή. Απαθανάτισε μια ιστορία. Στρέψε την προσοχή του κόσμου επάνω σου. Μαγνητοσκόπησε ένα γεγονός και μοιράσου το άμεσα. Φόρτωσε τις ταινίες σου και γράψε στο blog σου.

Nokia N79. Μοιράσου τις περιπέτειές σου μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Απαθανάτισε τις εμπειρίες σου με την 5 megapixel κάμερα και προσδιόρισε την τοποθεσία των φωτογραφιών σου με το ενσωματωμένο A-GPS και τους χάρτες Nokia.

Nokia N85. Δημιούργησε ένα κόσμο διασκέδασης μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Με τα πολυχρηστικά πλήκτρα πολυμέσων και την οθόνη 2.6" OLED – οι ταινίες, η μουσική, τα παιχνίδια και πολλά άλλα ακόμη είναι διαθέσιμα με το άγγιγμα ενός πλήκτρου.

NOKIA
Nseries

© Nokia 2008.

Nokia Nseries. Επισκεφθείτε nseries.com/madebyhand

ALPHA COPY

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Φραγκούδη 5
176 71 Καλλιθέα
Αθήνα
Τηλ. 210 920 3700
Fax 210 920 3799

NCS ΑΘΗΝΑΣ
Λεωφ. Βασιλισμένης 187
& Αρσης
166 74 Γλυφάδα, Αθήνα
Τηλ. 210 891 8700
Fax 210 891 8899

NCS ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
Λεωφ. Γεωργιανής
Σχολής 54
570 01 Πύλαια, Θεσ/Νίκη
Τηλ. 2310 486 190/192
Fax 2310 486 199

NCS ΠΑΤΡΑΣ
Αγ. Ανδρέα 122
262 21
Πάτρα
Τηλ. 2610 222 415
Fax 2610 242 740

NCS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Εθνικής
Αντιστάσεως 125
713 05 Ηράκλειο, Κρήτη
Τηλ. 2810 344 298
Fax 2810 346 195

NCS ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Μπαράκι Καραολή 5
13 11 Λευκωσία
Τ. Θ. 257 01 Κύπρος
Τηλ. +357 2267 1211
Fax +357 2267 1436

NCS ΣΚΟΠΙΩΝ
60, Ivo Ribar Lola Str.
1000 Skopje
FYR.O.Macedonija
Tel. +389 23 298 877-8
Fax +389 23 298 879

NCS ΣΟΦΙΑΣ
Business Park Sofia, Region:
Mladost 4, Building 5, Entrance
B, Floor 6, 1766 Sofia, Bulgaria
Tel. +359 2 9742850
Fax +359 2 9742860

NCS ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΥ
20, Rajiceva Str.
11000 Belgrade, Serbia
Tel. +381 11 3035 777
Fax +381 11 3036 050
Careline +381 11 035 333

NCS ΤΙΡΑΝΕΣ
Europe Trade Center
Bulevardi Bajram Curri
Tirana, Albania
Tel. +355 4 251 991
Fax +355 4 251 991

www.alphacopy.gr

www.nokia.gr

www.alphacopy-nokia-eshop.gr

e-mail: nokia-info@alphacopy.gr

Nokia Careline: 801 11 66542